

...  
...  
...  
...  
...  
...  
...

...  
...  
...  
...  
...  
...  
...



ॐ श्रीगणेशाय नमः स्वस्त्यै नमः ॐ यं वेदाः सततं सुवर्ति नितरां ध्यायेति यं योगिनां यः स स्यादि निदानसुखं  
 विरक्तं हृदि हृत्तयः पुमान् तस्मिन्नेकलसुताकृता देवपुत्रि प्रज्ञात्मकेशाश्वते मच्चित्ते रमतां सदा भयहरे श्रीम  
 सरस्वती १ विद्यामान्ययसागरे हि मरुचे विदुनमणेः श्रीगुरोः काशीनायकमुभाविधानलसतः कारु  
 ण्यबोधं बुधैः स्वातः ज्ञानगतो यकारतरुणि श्रीपादपंके मरुदुधं संकलया मिरुद्यममलं प्रत्यक्षं देवपु  
 त्रं रत्नात्वा तत्र मने के श्रीकृष्णधर्जि दीक्षितः तर्कसंग्रहगूढार्थनिर्वाणे मियप्यामतिः ३ श्रीमद्विजयपट्टना

ॐ निधापदुदिवि श्रेष्ठ विधापगुरुवंदने बालानां सुखबोधा यक्रियते तर्कसंग्रहः १

धिपमराजाधिराजामितप्रज श्रीगजसिंहभूपतनय श्रीराजसिंहप्रभोः सज्जानाय विनिर्मितो निसुगमः सि  
 द्धान्तचंद्रोदयोरस्यः साधुतेनोत्तुपंडितमनोहर्षतरंगाय तम गंधादौ निर्विघ्नपरिसमाख्य र्थमन्त्रमदोषाध्यापः  
 श्रीष्टाचारानुमितश्रुतिबोधितकर्तव्यतावं नमस्कारात्माकं संगलमाचरन् श्रोतप्रवृत्तये चानुबंधच  
 तुष्टपंदरीयन् शिष्याणामवधानापचिकीर्षितग्रंथप्रतिज्ञाचकुर्वन् शिष्याणामंगलप्रवृत्तये आस्तिक  
 मार्गप्रवृत्तये वा तन्निवृत्ति निधायेति तर्कते प्रमितविषयीक्रियते उक्तितर्कीः दुव्यादिपदार्थसंबंधसंग्रहः  
 संक्षेपेणैवैव शालनपरिहायसी नसंग्रहः नाममात्रेण वसुसंकीर्तनसुदेशः यथाद्वयगुण इति ॐ



यत्रैव मंगलमेव कलितु तस्यैव प्राधान्यं दिवाकरादि धितिर्भावे दीपदीधतेऽप्युद्भवोत्पादकत्ववदिति भावः  
इति श्लोकव्याख्या अथ मंगलं न समाप्तिप्रतिकारणकं देवर्षीदौ मंगलसत्त्वेऽपि समाप्त्युदयात् नृत्तिकं  
मंगलाभावेऽपि समाप्त्युदयात् ऽन्यथयतिरेक्यभिचारवदिति चेन्न यत्सत्त्वेऽत्रैव तस्यावत्कारणसत्त्वेऽपि  
समिपस्यैवान्वयत्वेन कां देवर्षीदौ मंगलसत्त्वेऽपि कारणं तस्यासत्त्वकल्पनेनान्वयमभिचाराभावात् न  
स्तिकं गेये च कार्याकारणमनुमेयमिति न्यायेनाप्येनास्तिकः कृतमंगलकः विधूयं सर्वकं ग्रंथपरित  
माप्तिमत्वाच्चेति चेन्नैवदित्यनुमानं जन्मांशरीयमंगलसिद्धेयतिरेक्यभिचाराभावाच्च ननु मंगलस्य श्रुति  
बोधितकर्मव्यताकत्वे किं नमिति चेन्न मंगलं श्रुतिबोधितकर्मव्यताकं अलौकिकशिष्टाचारविषयत्वा  
दर्शयदित्यानुमानमेव लौकिक्यभिचार रवाराण्यालौकिकेत्याचारविशेषणम् आचारश्रुत्या  
परंतु विषयत्वसन्निध्या कृतिरेव विवक्षता उन्मत्तकृतराविश्राद्धादौ हेतोः सत्त्वाव्यभिचारोऽतः शिष्टे  
ति शिष्टत्वं च भक्तिश्चादिभिर्वेदानुमतकर्मकर्तृत्वम् अस्तिकाभासेऽप्यभिचारवारणाय भक्तीत्यादि  
चैतवं धनप्रवृत्तवैधेयमभिचारवारणाय वेदानुमतेति भक्तिश्चाराध्यत्वेन ज्ञानं श्रद्धा च फलावशंपभा  
वति श्रयः इति संक्षेपः नव्यास्तु मंगलस्य विधूयं सर्वकं समाप्तिस्तु प्रतिबंधकाभावघटितकार



असाधारणधर्मसहणं यथा गंधवत्तं पृथिव्याः सहितस्य लक्षणं संभवति न वेति विचारपरीताः नन्वेतदुपरचनाबलं  
 नदीदृशप्रयोजनयेत्यत आह सुखबोधयेति सुखेनाप्येन बोधोपपदार्थतत्त्वज्ञानायेत्यर्थः तथा च सासुस्यास्य  
 विधाप्रवृत्तिरुद्देशो लक्षणं परीता चेति भाष्यसंमत्याऽत्रोद्देशादेः कृतत्वात्तदार्थतत्त्वज्ञानं भवेत्येवेति भावः अत्र  
 उद्देशास्पदत्वं फलं लक्षणस्येतरभेदज्ञानं विवक्ष्यते परीताया लक्षणे दोषपरिहार इति मतं ननु कुसुमाज  
 लिलीलावत्यादिगुणध्वनेनापि पदार्थतत्त्वज्ञानं संभवे किमपि न वक्तव्यं यरचनाबलं वनेत्यत आह सुख  
 बोधायेति बालनामिति तथा च तेषामतिदुर्विधत्वाच्च तत्र बालानां सुखेन बोधो भवति इति भावः अत्रापी  
 तव्यार्थकाव्यकोशोऽनाधीतन्यायप्राप्तो बालः नन्वाप्रीरवाद नमस्कारवस्तु निर्देशाभेदतः मंगलं विवि  
 धं प्रोक्तं शास्त्रादिनां सुखादिस्थितिमरुदुक्ते मंगलस्य ग्रंथादावप्युक्तत्वात्तद्व्यक्तत्वात्कथं यः क्रियते इ  
 त्यत आह निधायेति विमेशं जगत्कर्तारं श्रीसंवमर्तिरुदिमनसि निधापयित्वा गुरुवंदनं च विधाय  
 इत्यर्थः तथा च त्रयमस्कारात्मकं मंगलं कृतमेवेत्याशयः मन्त्रेण मंगलेनैव सामंजस्यं गुरुवंदनमयुक्तमि  
 ति वाच्यम् शिवे रुद्रे गुरुत्वात् गुरो रूरे न केचन गुरोरेव परं ब्रह्मेत्यादिवचनैर्गुरोरेवोक्त ए प्रतिपादयन्त  
 स्यात्तत्रावस्यकत्वात् इत्युक्तं मंगलदृढतरसामग्रीसंपादनाय निरीश्वरवादिमतनिराकरणाय वेति बोधः ॐ

३=



एतमुदाहरणे वेत्ताहः श्रुतिमंलवादः तत्रोद्देश्यस्यैवादी कर्तव्यतया तत्पुरस्कारेण पदार्थान्विभजते द्रव्ये  
ति ज्ञेयत्वादिकं पदार्थसामान्यलक्षणं सप्तगुणस्यैवार्थमेवमप्येति पदार्थसामान्यलक्षणं द्रव्यविज्ञेयं ५२  
तेतत्रेति तत्र सप्तपदार्थसंध्ये इत्यर्थः नवैवेति द्रव्याणि नवैवेति त्वर्थः एवं तत्रेति पदं चतुर्विंशति गुण  
द्रव्यादिनाप्यनेति द्रव्यत्वजातिमत्त्वं गुणवत्त्वं समवायिकारणत्वं वा द्रव्यसामान्यलक्षणं द्रव्यत्व  
जातिविदं द्रव्यमिति प्रसक्तं द्रव्यवृत्तियोगसमवायिकारणतासां किंचिद्भस्मीवद्विन्नाकारणतात्वात्

द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाः सप्तपदार्थाः

तत्र द्रव्याणि यद्यपि न ज्ञेया वा या का प्राकालदिगात्मसंज्ञां नवैव ॥

उच्यते कारणतावदित्यनुमानं वामानं तादृशधर्मिविधया द्रव्यजातिसिद्धिः नन्वाद्यद्वारेण द्रव्यस्य नि  
गुणत्वेन कथं गुणवत्त्वं तत्त्वज्ञानं न च तदानीं गुणसत्त्वं संभवति पूर्वघटरूपसमवायिकारणभावात्  
समानसमग्रीकैवेतु घटगुणयोर्भेदे न स्यात् कारणभेदस्यैव कार्यभेदनिर्णयसक्यत्वादिति चेन्नैवं  
गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात् एकं रूपं रसात्प्यगिति प्रतीतिस्तु न सम  
वायेन रूपेण पक्वमेकत्वं चावगाह्यते गुणे गुणानंगीकारात् किंतु घटनिष्ठ एव ते समानाधिकर

ण निष्ठाधिकरणतातिरूपिता ध्येयता प्रा

लित्वं वर्तते विद्या







ननु ज्ञादै गुणग्रहणाकारणैर्है वनियामि  
 सैवैविविनिगमकमिति चेन्न श्रुत्यं विनाऽश्रु  
 यो नावतिष्ठते इति युक्तिमाश्रित्य गुणैककारेण  
 साश्रया कृत्वा तत्

ननु प्रथमतः द्रव्यनिरूपणं कृतं  
 गुणनिरूपणं कृतं न कृतं अतः  
 श्रुतग्रन्थादविति

ननु एवं तेजः सामान्याभावैव तमः इत्युक्ते  
 एवं सति तमेऽभावः तेजः कथं न स्यात् २

तेजोभाववतितमसमापत्तिसामान्यपदं सुवर्णवतिदेष्टुं ऽधकाराभावापत्त्या प्रकाशकपदे अणुकादिसत्त्वं ध  
 काराभावापत्त्या प्रोक्तपदं नीलं तमश्च ललित इति प्रतीतिः । तमः उष्मत्स्पर्शस्यापलपितुमशक्यत्वात् तमोभावो  
 न तेजा इति बोध्यम् इति द्रव्यसामान्यनिरूपणं गुणविभजते रूपेति तत्रैतन्नुवर्तते गुणतज्जातौ सामान्ये  
 र्ववत् अत्रादौ गुणग्रहणाकारणो उदै वनियामिकेति ज्ञेयं द्रव्यकर्मभिन्नत्वे सामान्यवान् गुणः द्र  
 व्यकर्मणोरतिव्याप्तिवारण्यविशेषणदलसामान्यादावतिव्याप्तिवारण्यविशेषणदले चतुर्विंशतिगुण

रूपरसगन्धस्पर्शसंख्यापरिमाणपक्षसंयोगविभागपरत्वार्ये त्वगुरूत्व  
 द्रव्यत्वसेरुशब्दबुद्धिसुखदुःखेच्छाद्वेषप्रयत्नधर्मधर्मसंस्काराश्चतुर्विंशति

इति ज्ञेयं रूपरसगन्धस्पर्शसंख्यापरिमाणपक्षसंयोगविभागपरत्वापरत्वबुद्ध्यः सुखदुःखेच्छा  
 द्वेषप्रयत्नश्चेति वैशेषिकसूत्रस्य चकारणानुक्तसमुच्चयाय कृतान्तद्विरोध इति बोध्यम् लघुत्वस्य  
 गुरुत्वाभावरूपत्वादलस्य सक्त्यभाव रूपत्वान्न चतुरविंशतित्वव्यापत्तः इति गुणसामान्यनिरूपणं क  
 र्मे विभजते उत्तेपणोतिकर्मत्वजातिः सा च प्रत्यक्षसिद्धा संयोगभिन्नत्वे सति संयोगसमवायिकारणं

मनुवेदो विषयसूत्रस्य सप्तदशगुणोऽस्तीति  
 चतुर्विंशति सिद्धे पक्षेति अतो वैशेषिक  
 सूत्रस्य चकारेति ॥

सति सा विनिवर्त्या



५ चे० टी०

इत्यत्र गुणकमेव

योगमित्रं परपटादवप्यस्तत उक्ते संयोगेत्यादिकपयुक्तसंयोगस्यासमवायिकारणं ह्यसु लक्षणे यो गस्तत्रा  
तिव्यतिचारण्यसंतंभुमणदीनांगमेनेतर्भावेवदिद्यातीतिनपंचत्वविरोध इति कर्म सामान्यनिरूप  
णं सामान्यविभजेतेपरमिति परसामान्यपरसामान्यमित्यर्थः परत्वेवाधिकदेशवतित्वं तथादिद्र  
यादिद्विकंसदिति गद्यते सतो भावः सतेति युज्यते सत्र सता नामकाचनजातिरसिसाचद्रव्यत्वाधि  
करणद्रव्यवर्तमानासत्येकदेशे गुणदावपि वर्तते अतः परसामान्यमित्युच्यते अपरत्वं च न्यूनदेशवतित्वं

उत्तेपणपदेणकुंचनप्रसारणगमनानिपंचकर्मणि परमपरंचेतिद्विविधं सामान्यं

वर्ततेचद्रव्यत्वेगुणदिसार्धाणसत्ताधिकरणगुणादेर्न्यूनदेशोद्रव्यतद्वतित्वं वर्ततेचेत्यन्वयः अप्रैवं  
सति द्रव्यत्वस्यपि वीत्वापेक्षया परत्वात्परं सतेति वक्ष्यमाणं पांसगतिरिति चेन्न तस्य सकलजातपेक्ष  
न्यापरत्वाभिप्रायकत्वात् सामान्यादिकेन जातिः किंतु पाधिः यद्यपि धर्ममात्रमुपाधिरित्युच्यते तथापि  
जातिभिन्नो धर्म एवात्र विवक्षितः सद्धिर्वा संखंडोपाधिश्च तत्राद्योवरुपदार्थघटितो धर्मः यथा उक्त  
शिएत्वादिकं बक्ष्यमाणभावत्वाभावत्वशरीरत्वं द्रव्यत्वविषयत्वकारणत्वकार्यत्वाकाशत्वसलत्वदि  
गत्वादयश्च द्वितीयोऽनिर्वचनीयो धर्मः सत्कारोक्तसामान्यादिलक्षणं प्रसंगादेव प्रकाश्यते नि  
त्यमेकमेकानुगां सामान्यमिति अत्रैकत्वमापाततः न च तल्लक्षणं संभवति घटत्वपटत्वाद्येनेकेषु एकत्वाभा

संज्ञासिद्धिर्वाक्येनैकत्वमापाततः न च तल्लक्षणं संभवति घटत्वपटत्वाद्येनेकेषु एकत्वाभा

रागदोषादिः



कतेनैतानेकतयोः विशेषात् यदा तदपि लक्षणमेव तच्च सजातीयधर्मांतररहितं रूपं अथवा एकमिति  
स्वरूपकथनेनैव अनेकानुगतत्वं चानेकवृत्तित्वं तदपि समवायेन बोध्यं तेन नात्यन्ताभावेति व्याप्तिः तस्या  
मादीयैशिकविशेषणतत्संबन्धेन वृत्तेः इदं संयोगादवश्यं त्यत उक्तं नित्यमिति गगनपपरमाणादिवारणयानेके  
ति श्रुतिसामान्यनिरूपणं विशेषविभज्यते नित्येति स्वतो व्यावर्तकत्वं विशेषत्वं अयं विशेषो द्रव्यादिभिन्नो वि  
शेषादित्यत्र स्वयमेव व्यावर्तको भवतीति लक्षणसमन्वयः व्यावर्तकत्वं नाम व्यावर्तिजनकत्वं व्यावर्तिश्रेत

नित्यद्रव्यवृत्तयोर्विषयास्त्वनंता एव समवायस्त्वेका एव ॥

रभेदसदृशानं चैवमत्रैवेति सुदृढं ननु विशेषणवकिमर्थमाश्रयतयश्रुतिचेद्वृणु घटादीनां कपालसमवे  
तत्वादिकंपटादितोभेदकमस्ति परमाणुना तु विशेषविना परस्परभेदकं किंचिदस्य तोनापत्त्या विशेष  
माश्रयतयः एवं शब्दसमवायिकारणता वद्वेदकतयापि विशेषः सिद्ध्यति अत्रानुमानं सर्ववत्कारणतात्तलि  
गं च आकाशत्वं शब्दसमावायिकारणत्वं यदा कवत्वादिकमवद्वेदकमिति स्वतो व्यावर्तकत्वं तर्था मेव कं सो  
ऽमी कार्यः नित्यद्रव्यवृत्तयः इत्याश्रयकथनेन श्रुतिविशेषनिरूपणसमवायैकविधत्वादाहसम  
गयस्ति तितित्यः संबन्धः समवायः संयोगवारणयनित्यश्रुतिसंबन्धश्च संबन्धिभिन्नत्वे सतिसंबन्ध्या



५  
 श्रुतः स्वमित्रसंबंधाश्रितः स्वमित्रप्रतियोगिकः संबन्धवद्धारहेतुर्वाभवति च घटघटत्वयोः समवायः  
 स्वमित्रेयः संबन्धिघटो घटत्वं चेत्तदाश्रितः श्रमावाद्यात्मकत्वरूपसंबन्धादिवाणत्वं स्यात्तन्नेये  
 यस्वमित्रत्वनिविष्टस्वरूपसंबन्धपरंपरासंबन्धवद्धारस्य गौणत्वेन तत्र संबन्धतदोत्पत्तिरिति तत्त्वा ॥३  
 तस्यैव समवायावेव सख्यसंबन्धौ ननु समवायसंभावे किं मानमिति चेदत्र प्राचः इह कपाले घटसंम  
 वाय इति प्रत्यक्षमिति जगदिरे नद्यास्तु भूतलं घटसंयुक्तमिति वङ्गने घटसंयुक्तमिति प्रत्यक्षा नुदपा  
 तसंबन्धप्रत्यक्षदेयावदाश्रयप्रत्यक्षस्य हेतुत्वेन समवायो न प्रत्यक्षः तस्यातीन्द्रियसाधारणत्वात् किं  
 त्वनुमेयः तया हि यद्यद्विशिष्टं ज्ञानं तत्किंचित्प्रकारकं किंचिद्विशेष्यकं किंचित्संसर्गकंचेति सर्वजन  
 सिद्धं एवं सति रूपवान् घट इति विशिष्टज्ञानं विशेषणविशेष्येभ्यः संबन्धविषयकं विशिष्टज्ञान  
 त्वात् दंडीति विशिष्टज्ञानवदित्यनुमात् द्रवयोरेव संयोग इति नियमेन संयोगस्य वाधात् समवाय  
 सिद्धिरित्याहुः प्रकारतन्नाम विषयताविशेष एवं विशेष्यमपि प्रकारतन्नाम भासमानवैशिष्ट्यप्रति

योगित्वं विशेष्यत्वं नाम तदनुयोगित्वं वैशिष्ट्यं

नाम संबन्धः दंडीति ज्ञाने भासमानवैशिष्ट्यं

संयोगस्तत्प्रतियोगित्वं दंडे तद

५ शिव



नुपयोगित्वं पुरुष इत्यपि केचित् अत्रमीमांसकाः समवायस्थाने स्वरूपसंबन्धः एव निविश्यत इत्याहुस्तद  
 सत्तत्त्वाद्यात्मकां न तत्त्वरूपाणां संबन्धत्वे गौरवात् न च समवायस्यैकत्वे रूपवान् वायुरिति च  
 तत्त्वापत्तिस्पर्शसमवायस्य रूपसमवायस्य चैक्यादिति शङ्काम् रूपविशिष्टसमवायाधिकारणत्वात्  
 सादृशप्रतीतिनियामिकाया वायावसत्वात् इति समवायनिरूपणं अभावं विभजते अभाव इति भा

अभावश्चतुर्विधः प्रागभावः प्रध्वंसाभावोऽन्त्याभावोऽमोमभावश्चेति॥

वभिन्नत्वं भावत्वाभावः प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानविषयत्वं वाऽभावत्वं अखंडोपाधिरित्यपि केचित्  
 भावत्वं च समवायैकार्यं समवायान्तरसंबन्धे न सत्तावत्त्वमखण्डोपाधिरित्यपि केचित् अत्र गुरवः  
 अभावाधिकारणत्वात् कुरुत्तु जलगतगन्धाभावस्य जलस्वरूपतया गंधाभावस्य घ्राणज्ञानपुपतेः  
 जलस्य घ्राणजायोगादिति दिक् इत्यभावसामान्यनिरूपणम् अथ पदार्थानां साधर्म्यवैधर्म्यनिरूपणे  
 ते सत्तानां हेतुत्वादिकं साधर्म्यं तच्च प्रागुक्तमेव इत्यादि यस्मात्भावत्वे इत्यादिपंचानां भावत्वे सत्यनेक  
 त्वं समवायेन संबन्धितं च इत्यादि चतुर्णां समवेतसमवेतत्वं पदार्थ  
 विभाजकोपाधिपत्वं इत्यादि त्रयाणां सत्तावत्त्वं



इव गुणयोर्नितानि सो भवति सत्ताभिन्नजातिमत्त्वं कर्मवति जातिमत्त्वं वा गुणकर्मणो गुणकर्म  
 रसवोपिकारं गुणदिष्टं गुणकर्ममून्यत्वं सामान्यादि चतुष्टयस्य सामान्यमून्यत्वं ये  
 धांयत्साधर्म्येति तत्रैषां केवलान्वयिमित्रैव धर्ममिति ध्येयम् ३ उति श्रीसिद्धान्तचंद्रावैदेतर्क  
 संग्रहव्याख्यानपदार्थोद्देशविभागनिरूपणं नाम प्रथमः परिच्छेदः पदार्थान्विभज्य सं  
 प्रतिषेधामुद्देशक्रमानुसारेण लक्षणं वक्तुमुपक्रमते गंधवतीति गंधवती पृथिवी  
 धवत्वं च समवायेन बोध्यं तेन कालिकं संबंधेन काले दैष्टिकं संबंधेन दिशि  
 गंधवत्त्वस्य सत्त्वेऽपि न हतिः तयोस्तेन संबंधेनैव सर्वाधारत्वात् अथ त  
 व्याख्या देवहिलक्षणं पदव्याख्यानं संभव रूपदेशत्रयमून्यं पयागोः साक्षा  
 द्दमत्त्वं अथापि अलक्ष्यैकदेशवतितं अतएव गेनिकवित्त  
 त्वम् लक्षणं तस्याप्याप्तिग्राह्यत्वात् अतिव्याप्तिश्च लक्ष्यवति  
 त्वे सत्त्वलक्ष्यवतित्वम् अतएव गेनिकवित्तं लक्षणं तस्या  
 प्याप्तिग्राह्यत्वात् असंभवमूलक्ष्यमात्रवतित्वं यथा  
 गेरेकशफत्वं न लक्षणं संभवग्राह्यत्वात् एवं



कृत्वादिना संकरात्तत्रादिसंकरो नातपरस्परसंतादिसंकर

धवत्सत्त्वैवेकदेशपाषाणमुक्ताहीरकादाववतिस्वरूपायापि गृह्यत्वात्कपं पृथिवीलक्षणमिति  
चेन्न तदस्मानि गंधोपलंभेन तत्रापि गंधकत्वात् तस्यानुदूततादनुपलब्धि अनुदूतत्वं  
जातिसदभावोदूतत्वंमिति गंजे शोषाध्यायः उदूतत्वं जातिसदभावोऽनुदूतत्वमिति जरय  
त्रेयायकाः तदुभयमपि संकरस्य जातिवाधकत्वात्तदुभयः शुभावसमाधिकरणयो ना  
धर्मयोरेकवसमावेशः अनुदूतत्वमपरायमुक्तत्वं मुदूतमुल्लेखितमुक्तत्वं  
मपरायानुदूतत्वमनुदूते गंधोऽस्ति तदुभयमप्यनुदूतमुल्लेखितमेव मुदूत  
त्वेपिसंकरः तदुक्तम् किरणावल्यामुदमनावायैः व्यक्तेरभेदस्तुल्यत्वम्  
संकरोपानवस्थितिस्तु हानिरसंबंधो जातिवाधकसंग्रह इति तस्मात्तच्चोद्ध  
तत्वाभाववत्तम् उदूतत्वं च प्रत्यक्षयोग्यरूपरसगंधस्पर्शसंयोगाद्यन्यतमत्वमि  
त्यनमप्रस्तुतविचारोपायप्रत्येवमपि सुरभ्यसुरभिकपालजन्यघट्टे परस्परसं  
तर्धेन गंधानुपपत्तेरव्याप्तिनचतादृशघटे गंधप्रतीतेः शुभ्रगंध एवास्ति तिवान्च अवयव गंधस्यैव  
तत्र भावो गीकारादिति चेन्न गंधवत्समानाधिकरणजलत्वात्समानाधिकरणजातिमत्त्वस्य  
विवक्षितत्वात् जलादावतिव्याप्तिवारणाय जलतेति तेजोवारणाय गंधवत्वेत्यादि पृथिवी



एवं यावपि ननु देशंतरस्य कस्यही कुसमसंबंध  
वतसेतदेशे तसंबंधा ३

५ भावे

ते जे हि त्रमादाय ते नसि देख वारणाय जाति पदं एते न आद्य दण्णत्पन्ने घटेः यातिः परास्ता गंध  
प्रतीति सत्वे पृथिवी संबंध सत्वे पृथिवी संबंध गंध प्रतीत्य भाव इत्यन्य यमति रेका भ्यां पृथ्वी  
गंध स्यैव जले प्रतीति बोधा भावाद्गंध प्रतीत्यनुपपत्तिः न च बाया नीत नृणां काटि संबंधोस्ते  
वमिति वाच्यम कसूर्याः नूनतापतेः कुसमस्य च द्विद्रापतेरिति चेन्न भोक्त्रदृष्टविशेषेण प  
र्ववज्जाणकांतराद्युत्पत्तेः कर्षणादावदृष्टविशेषाभावात् नूनते ऐव इति पृथिवी निरूप  
णं न नुल्लहणस्य किंलहणमिति चेन्न ह्यतावद्धेदक समनियतत्वमित्यवे हि नृपत्र पृथिवी ल  
ह्यात दृष्टिस्तदाया अवद्धेदकत्वं पृथिवीत्वं तत्समनियतत्वस्य गंधवत्तेरिति लहणसम  
न्वयः अवद्धेदकत्वं च स्वरूपसंबंध विशेषः अनूनानतिरिक्तवतित्वमपि केचित् समनिय  
तत्वं च तदव्याप्यते सति दव्यापकत्वं वर्तते च गंधवत्ते यत्र गंधवत्तं तत्र पृथिवीत्वमिति तद  
व्याप्यत्वं यत्र पृथिवीत्वं तत्र गंधवत्त्वमिति तदव्यापकत्वं यस्य च प्रथममुपादानं तदव्याप्यमि  
ति मंतव्यं यद्यो ह्यव्याप्यस्य च न पूर्वव्यापकस्य ततः परं एवं परी  
हिता व्यातिः स्पृष्टी भवति तत्त्वत इति न नुल्लहणस्य किं प्रयोजनमि

संक्षेपेन देशंतरस्य कस्यही कुसमसंबंध



नचैवं सति तत्र भेदात्मकाया व्यावृत्तेरपि पृथिव्यसाधारण धर्मत्वे लक्षणमस्त्विति एवं सति पृथिवीतर भे-  
दवतीतर भेदात् इत्यनुमाना संभवेन तस्याः प्रयोजना सिद्धिः एवं जगदितरस्यैवाप्रसिद्धात् लक्ष-  
णीभूत ज्ञेयत्वस्यापीति वाच्यम् असाधारण धर्मो द्विविधः व्यावर्तको व्यावर्तकश्च तत्र व्यावर्तकस्ते-  
षासाधारण धर्मस्यैव लक्षणत्वात् तस्य च व्यावृत्तिरूपप्रयोजनदर्शनात् अथैवं सति लक्षण लक्ष-  
णस्या व्यावर्तकैति व्याप्तिः व्यावृत्तः पृथिवीत्वसमनियतत्वात् ज्ञेयत्वस्य दार्पित्वसमनियतत्वात्  
इति चेन्नैवं तद्विन्नत्वस्यापि लक्षणे निवेशात् तथा चलत्वात् तद्वद्वत्समनियतत्वे सति ज्ञेयत्वा-  
दिभिन्नत्वं स्या संभवात् यदि चासाधारण धर्ममात्रं लक्षणमिति सिद्धात् व्याघातः ज्ञेयत्वदिव्यं पदार्थ-  
सामान्यलक्षणमिति पूर्वोक्ता संगतिश्चाशङ्क्येत तदा स्वसाधारण धर्ममात्रं लक्षणं तस्य च व्याव-  
र्तकवदियं पृथिवी जगदिदमिति व्यवहारोऽपि प्रयोजनमिति संतव्यं तदुक्तं व्यावृत्तिव्यवहारो वा-  
लक्षणस्य प्रयोजनमिति इतः परं प्रयोजनाभावाद् ज्ञेयत्वादिति भिन्नत्वमनुपादेयमेव इति लक्षणानि-  
रूपणं पृथिवीविभजते सेति द्वैविध्यं व्युत्पादयन्ति तन्निमित्तत्वं ध्वंसमिन्नत्वे सति ध्वंसाप्रतियो-  
गित्वं अनित्यत्वं च ध्वंसप्रतियोगित्वं परमाणुरूपेति ननु परमाणुसद्भावे किं मानमिति चेदुच्यते  
गवाहं ध्वंसादिति विरुद्धं सर्वतः सत्संयद्भज उपलभ्यते तत्राण्येकमित्यभिधायते तत्राण्ये

लक्षणमिति मन्त्रितं  
स्वस्मिन्त्वभेदांशजं  
कारेण ज्ञेयत्वादे-  
ज्ञेयत्वादिभिन्नत्व



८ त. टी.

अवयवजनं च दृश्यतां घटवदित्यनुमानेन अणुकावयवः सिद्धतिसा एव दण्डकः सोऽप्यवयवजः  
 नोऽसह्यारंभकतां वनात्तवदित्यनुमानेन दण्डकावयवः सिद्धतिसा एव परमाणुरित्युच्यते अ  
 नवस्याभिप्रायावयवधारणो रीतिरपि ते अन्यथा मे रूपं पयो रपि सा सप्रसंगः परमाणोरनित्यते  
 विना समवायिकारणं भावकार्योत्पत्तिप्रसंगः इति परमाणुपमाणदृष्टीनं कार्यरूपेति अवयवी  
 नीचेत्यपि बाधं अवयवसिद्धिः अवयवसिद्धौ न मानं अयं घट इति प्रतीतिर्हि परमाणुपुं  
 रेवोपपद्यते इति तन्न परमाणुना मती द्रियते न घटस्याप्यती द्रियतेत्यतः न चैकस्यैकशस्यदू

सादिधानित्याऽनित्याच्च नित्यापरमाणुरूपा अनित्याकार्यरूपा  
 पुनस्त्रिविधाशरीरेन्द्रियविषयभेदात् ॥ २ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

रेऽप्रत्यक्षेकपंतर्हितसमूहस्य प्रत्यक्षत्वमिति वाच्यं संनिधाने एकस्यापि केशस्य प्रत्यक्षत्वं भवेन्नर  
 एतदेवम्यात् किंचायं घट इति तानविषयताया अनन्तपरमाणुकल्पने गौरवाच्चेति सारं इति पर  
 माणुपुंजवादनिर्मुक्तं कार्यरूपं पृथिवीविभजते पुनरितिकार्यरूपेति शेषः एवमग्रेऽपि त्रैवि  
 द्ये हेतुमाह शरीरेति भेदपदं प्रत्येकं योज्यं अस्यावयवित्वे सति चेष्टा अयत्वं शरीरत्वं दृष्ट्वा  
 दिवारणाय सत्यं घटादिवारणविशेषं अस्यावयवित्वं च अवयवजन्यत्वे सत्यवयवज

॥ १ ॥



अवयवत्वं च द्रव्यसमवायिकारणत्वं अवयवित्वं जन्यद्रवत्वं चेष्टाद्विताद्वितप्राप्तिपरिहारा-  
 यकिया तदिदं शरीरं द्विधं योनिजमयोनिजं च अकशेणितपरस्परमेलनजन्यं योनिजं त-  
 द्विजमयोनिजं आद्यमपि द्विधा जरायुजमंडजं च गभीरवर्कचर्मपुटकं जरायुस्तज्जन्यं जरा-  
 युजं यथा स्मदादीनां अंडजं पत्त्यादीनां अयोनिजं त्रिधा खेदजसद्भिदमदृष्टविशेषजन्यं च ॥  
 खेदजं युक्तादिनां उद्भिदं वृक्षादीनां अदृष्टविशेषजन्यं मन्वादीनां ननु वृक्षादीनां शरी-  
 रं किं मानमिति चेद्गुणवत्तः शरीरं आध्यात्मिकवायुसंबंधादित्यनेमानं ननु तत्रैव मानं नप-  
 रणमिति चेद्दत्तः आध्यात्मिकवायुसंबंधवान् बद्धितयादिमत्त्वादित्यनुमानं कल्पय मन्वादी-  
 नां अयोनिजत्वे च ब्रह्मणो मानसाः मन्वादयः पुत्राः इति श्रुतिः प्रमाणमिति शरीरसामान्यनि-  
 र्णाम शब्दे तरोद्भूतविशेषगुणान् अयत्वे सति ज्ञानकारणमनःसंयोगाश्रयत्वं द्रव्यामिति शब्दे तरो-  
 तरोऽुद्भूतविशेषगुणाः घटनिष्ठरूपादयस्तदनाश्रयत्वं ज्ञानकारणीभूतो यो मनःसंयोगस्तदाश्रयत्वं ज-  
 च चक्षुरादावतीति तत्क्षणसमन्वयः भवत्येवेन्द्रियमनःसंयोगः ज्ञानकारणं तथा आत्मा मनसा  
 संयुज्यते मनश्चेन्द्रियेणोन्द्रियमर्थेन ततः प्रत्यक्षमिति नियमात् आत्मवाराण्यसत्त्वं कालवारं



चेटी

एतद्विशेषं श्रोत्रेन्द्रियविवारणाय शब्देतरेति चतुरादौ तद्वारणयोद्भूतेति इन्द्रियार्थसंयोगा  
श्रुतस्य चतुरादौ सत्त्वादिशेषगुणेति स्वध्वंसकारणी भूतः कालमनः संयोगस्तदाश्रयत्वं  
काल इति ज्ञानपदं इन्द्रियावयवार्थावयवयोः संनिवृत्त्येव ज्ञानकारणतदाश्रयत्वमिन्द्रियावय  
वेमांते यद्यकाले रूपनास्ति इति प्रत्यक्षं प्रतिचक्षुः संयुक्तविशेषणतायाः कारणत्वेन तत्तद्यत्की  
भूतसंयोगाश्रयत्वं काले गते ततो मनःपदं न चात्मविवारणाय तन्मात्रत्वमेव निवेश्यतां इति प्रा  
क्यत्वं ज्ञानः संयोगस्य ज्ञानज्ञानकारणतापक्षे त्वचिदोद्यात इतीन्द्रियसामान्यनिरूपणं  
भोगोपयोगी विषयः भोगश्च सुखदुःखान्यतरसाक्षात् कारः पश्येत्तल्लोके देशरीरादावतिव्या  
मिति भाव्यते तदाशरीरेन्द्रियभिन्नत्वमेव तदनुसरवस्तु तल्लोकादिषु शरीरादिकमपि विषय एव भेदेन  
कीर्तितं बालाद्यैव शब्दाय इति विषयसामान्यनिरूपणम् पार्थिवं शरीरं दर्शयति शरीरमिति  
आपदेन पञ्चादीनां परिग्रहः गन्धबद्धरीरं पार्थिवं इति तल्लोकाद्यैव एवमप्येवमपि अत्र जलादि  
सनापत्वात्मा च भौतिकत्वव्यवहारः पार्थिवभागस्य मुख्यत्वात् पार्थिवं एव मन्यन्नापि पार्थिवेन्द्रि  
यस्य लक्षणम् इन्द्रियमिति चतुरादावतिप्रसंगविवारणाय गद्यग्रहकमिति सन्निवृत्त्येवमभि

राम  
५



चारवारणवेद्रियमिति अथवापार्थिवेद्रियं पदं शीयति इन्द्रियमिति गन्धवद्विद्रियं पार्थिवेद्रियमिति  
 तल्लक्षणं बोध्यं एवमेव ननु पार्थिवेद्रियं निष्प्रयोजनत्वाद्नादरणीयमित्याशंकां निरसितुं  
 तत्प्रयोजनमाह गन्धग्राहकमिति तथा च गन्धग्रहणवत्प्रयोजनमस्ति जज्जनकत्वापार्थि  
 वेद्रियमावश्यकमेवेति भावः इदमप्यलक्षणेनेन्द्रियेण यद्गृह्यते तेनेन्द्रियेणातन्निष्ठा जातिः  
 शरीरमस्माददीनां इन्द्रियं गन्धग्राहकं घ्राणं नासाग्रवर्तिविषयो मत्स्याद्याणादिः

तदभावश्च गृह्यते इति नियमात् गन्धत्वादेरपि ग्राहकमित्यार्थः नन्वसुगन्धग्राहकत्वेन घ्राण  
 नामकमिन्द्रियं तथापि तस्यापार्थिवत्वे किं मानमिति चेन्न घ्राणेन्द्रियं पार्थिवं रूपादिषु च चक्षुर्मध्ये  
 गन्धस्यैव निजककत्वात् कुकुमगन्धाभिव्यंजकगोष्ठतादिव द्रौण्यमीतस्वरूपपार्थिवभावादि  
 तन्नुमानस्यैव मानत्वात् नवशरावगतगन्धाभिव्यंजकजले

अथवा पार्थिवेन्द्रियं  
 ननु पार्थिवेन्द्रियं  
 निष्प्रयोजनत्वाद्  
 नादरणीयमिति  
 आशंकां निरसितुं  
 तत्प्रयोजनमाह  
 गन्धग्राहकमिति  
 तथा च गन्धग्रहण  
 वत्प्रयोजनमस्ति  
 जज्जनकत्वापार्थि  
 वेद्रियमावश्यक  
 मेवेति भावः







जयामुजङ्गपिंगलसुरत्फणमणप्रभाकदम्बकुंकमद्रवप्रलिप्रदिग्वधुसुखेमदाध  
 सिंधुरासुरत्वगुत्तरीयमेडरेमनोविनोमद्रुतमिमहृभतमर्तरी ३ मूल॥

मेमनभृत्तमर्तरी अद्रुतेविषोदंविभर्तुकंपभृतेभृत्तमर्तरीमदाधसिंधुरासुरत्वगुत्तरीयमेडरेपुनः कथंभृतेभृत्तमर्तरीजयामुजङ्गपिङ्गलसु  
 रत्फणमणप्रभाकदम्बकुंकमद्रवप्रलिप्रदिग्वधुसुखेमदाधःभृत्तानांभृत्तमर्तरीभृत्तानांभृत्तमर्तरीभृत्तानांभृत्तमर्तरीभृत्तानांभृत्तमर्तरीभृत्तानांभृत्तमर्तरी  
 पाचेवृगीतासु॥ तपास्यदमदंनिग्लुप्तमस्तुजामिच॥ अस्तु चेवमस्तुअसदसंज्ञादमर्तूनरतपःतस्मिन्भृत्तमर्तरीमममनः  
 अद्रुतेविनोदंकीडंविभर्तुकंपभृतेभृत्तमर्तरीमदेनअंधःमदाधःमदाधश्चासौसिंधुरासुरःमदाधसिंधुरासुरस्तस्यत्वमेव

उत्तरीयवसंतेनमेडरः प्रियधस्तस्मिन्मदाधसिंधुरासुरत्वगुत्तरीयमेडरेपुनः कथंभृतेभृत्तमर्तरीजयामुजङ्गपिङ्गलसु  
 जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः फणमणयः जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः  
 तस्माजयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः फणमणयः जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः  
 अद्रुत्तमर्तरीमममनः तस्मिन्भृत्तमर्तरीमममनः तस्मिन्भृत्तमर्तरीमममनः तस्मिन्भृत्तमर्तरीमममनः तस्मिन्भृत्तमर्तरीमममनः  
 कपालिसूतानसपदेअस्तुकेपभृतेकपालिमहःसुधामयखरेखयाविरोजमानशेखरेपुनः॥ कथंभृतेकपालिमहःललाटव  
 त्वजलेहनजपस्फुलिंगपातिपीतपंचसायकपुनः कथंभृतेनमन्त्रिलिपनायकमित्यन्वयः ललाटमेवचत्वरललाटचत्वर  
 तस्मिन्ललाटचत्वरैजतचसौधनजयः॥ ललाटचत्वरज्वरइनेजयः ललाटचत्वरज्वलइनेजयस्फुलिंगया निपीतपंचसायकनेमन्त्रिलिपना  
 चत्वरज्वलइनेजयस्फुलिंगातया ललाटचत्वरज्वलइनेजयस्फुलिंगया निपीतपंचसायकनेमन्त्रिलिपना  
 यकयस्मिन्भृतेनमन्त्रिलिपनायकसुधामयानिमयखानियस्यसः सुधामयखः सुधामयखस्यरेखा सुधामयखरेखातयातः  
 सुधामयखरेखाविरोजमानशेखरेशिरोभूषणायस्यतत्तुधुमयखरेखाविरोजमानशेखरेपुनः कथंभृतेप्रशः

ललाटचत्वरंजलइनेजयः  
 सुलिंगया निपीतपंचसायक  
 नमन्त्रिलिपनायकः सुधामय  
 यखरेखाविरोजमानशेखरे  
 मरुः कपालिसूतानसपदेसरिजयान

स्तजयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः कपालिमस्पास्तीतिकपालिमहः  
 तेजःभृतेभृत्तमर्तरीमममनः॥ अस्माकंसपदेनाममोदायास्तु ॥ ४ ॥ ० ॥

जयामुजङ्गपिङ्गलसुत्तरीयमेडरः



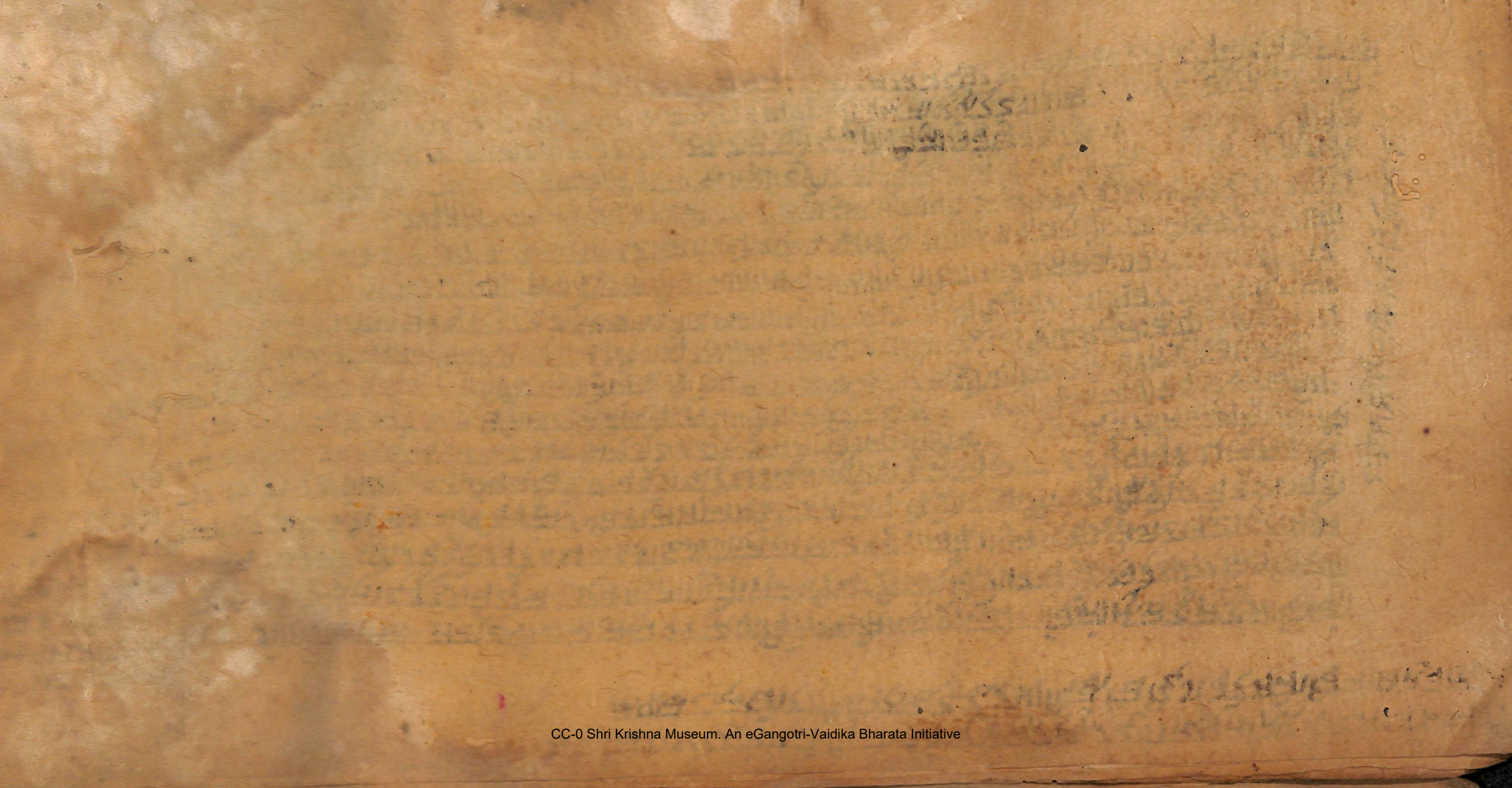
चकोरबंधुशेखरः नोऽस्माकं श्रिये चिराय जयतां कपंभूतः चकोरबंधुशेखरः भुजंगराजमालया निवद्ध जाटजूटकं  
७ न कपंभूतः चकोरबंधुशेखरः सखिलोचनः प्रभु सशयलेखशेखर प्रसन्नधूलिधोरणी विधूसराधिपीठ  
भूरासन्वयचकोराणंबंधुश्चकोरबंधुः चकोरबंधुः शेषरेयस्य सचकोरबंधुशेखरः ॥ अस्माकं श्रिये वृत्तविद्यास्पलस्मे  
चिराय जयतां कपंभूतः भुजंगराजमालया निवद्ध जाटजूटकः भुजंगराजः भुजंगराजः भुजंगराजः भुजंगराजः भुजंगराजः  
लातया भुजंगराजमालया निवद्ध जाटजूटोपेतसः भुजंगराजमालया निवद्ध जाटजूटकः



~ . मूलाघराघरे मूलादिनी विलासवं धुवं धुर स्फुरदृगं तसं तति प्रमेदमानमानसे  
संपाकटाक्षघोरणी निरुद्धदुर्द्धर भद्रिक्वचिदिगं वरे मनोविनोमेतुवस्तुनिर

[illegible]











वाग्भ॥

टी॥

॥१॥

ॐ स्वस्ति श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमाज्झीज्जादिमायः श्रियमिहदिशत्  
श्रेयसीभयसीवोविभ्राणः सौरभेयं हृदयगतशिवः शंकरः श्रीकरासः ॥  
सेव्योभूतैर्विभ्रत्पापरिकलिततनुर्वर्णनीयोह्यहीनैर्विभ्रदूर्णसश्रुभं  
तद्दिनशिरविरिणोभातियः कामजेता ॥ प्रभावविभवादानं प्रतिभाह  
नददिर्ण ॥ स्पर्शमिशिरसासोहं गुरुपादरजः कर्ण ॥ बालानामववो

श्रियंदिशत्तवोदेवः श्रीनाभेयजिनः सदा ॥ मोक्षमार्गसतां व्रते  
यदागमपदावली ॥ १ ॥

धायस्वस्पर्शस्मरणाद्यचवाग्भटालकृतेः कुर्वे व्याख्यासंदेपयुक्तित ॥  
तत्रशस्त्रस्याविष्टेन परिसमाप्यर्थं श्रीबाहडवोविशिष्टेष्टदेवतानम  
स्कारमाह ॥ व्याख्या ॥ श्रीनाभेयजिनः वोयुष्मभ्यश्रियंदिशत्तददुत्त ॥  
किंविशिष्टः श्रीनाभेयजिनः देवः दीव्यतिक्रीडति परमानंदपदेति  
देवः यस्य भगवतः ॥ आगमपदावली सिद्धांतपदपरं परसत्पुरुषा  
णामोक्षमार्गं व्रते ॥ सिद्धेः पंथानं वेदति ॥ अन्योपि पदावली मार्गं व्रते ॥ १ ॥

॥ राम ॥

॥ १ ॥



एवंविधं काव्यं कीर्तये कुर्वीत वृत्तयशसे विदधात शब्दश्रेष्ठं शब्दार्थेति योः  
 शब्दार्थयोः संदर्भो रचना साधुः शोभनः शब्दार्थसंदर्भो यस्मिन् तत् तथा गुणो रौ  
 दाण्यादिभिरलंकारैश्चित्रादिभिर्भूषितं स्फुटरीति रसोपेतं काव्यं कुर्वी  
 त कीर्तये २ प्रतिभाकारणं तस्य व्युत्पत्तिस्तु विभूषणं भूषणोत्पत्तिकृदभ्या  
 स इत्याद्याः कविसंकथाः ३ प्रसन्नपदनव्यार्थे पुनश्चोद्धो धविधायिनी  
 स्फुरती सत्कवे बुद्धिः प्रतिभा सर्वतो मुखी ४

तपुनः व्युत्पत्तिरनेकशस्त्रपरिज्ञानं तस्य काव्यस्य विभूषणं स्यात् अभ्या  
 सोभ्यसने भूषणोत्पत्तिकृत्तरीष्टोत्पादनकारी स्यात् ३ पूर्वमुदित्वा प्रतिभा  
 लक्षयति सत्कवे बुद्धिः प्रतिभोत्पद्यते किं भूता प्रसन्नानि सुललितानि प  
 दानि नव्यानि वीणाश्राव्याः तेषां युक्तयः तासां मुद्धो धः परिज्ञानं तस्य विधा  
 यिनी कारिणी पुनः किं स्फुरती भूयः किं भूता सर्वत्र सर्वशस्त्रेषु प्रसरणशीला ४



वाग्म.  
टी.  
२

अथ व्युत्पत्तिं लक्षयति चेहंते प्रयमा एतादृशसु शब्दः प्रत्येकं संवध्यते  
शब्दशास्त्राकराणं धर्मशास्त्रमन्वादि सिद्धांताः अप्ये शास्त्रं नीतिशास्त्रं काम  
शास्त्रं वात्स्यपिनादि संघाः आदिशब्दं चेदोलंकाराभिधानकोशगजाश्वरत्न  
परीक्षायोग्येते एतेषु गुरुसंप्रदायपूर्विकाया सामान्याविशेषाप्रतिपत्तिः  
सम्पत्ताने तावत्पत्तिरभिधीयेकथ्यते ५ अथाभ्यासं लक्षयते योनारत्नंति

शब्दधर्मार्थकामादिशास्त्रेष्वाम्नायपूर्विका प्रतिपत्तिरसामान्याव्युत्प  
पत्तिरभिधीयते ५ अनारत्नं गुरुपांतेयः काव्यरचनादरः तमभ्यासं  
विदुस्तस्यक्रमः कोष्पदिश्रपते ६ विभ्रत्पाबंधचारुत्वं पदावल्याप्यं  
न्या वशीकुर्वीत काव्याय च्छंदसि निखिलान्यपि ७

रत्नरंगुरुसमीपे काव्यविषये रचनादरो भवति तमभ्यासं विदुः कथयंति  
विदुः सति शेषः तस्याभ्यासस्य कश्चिदपि क्रम उपदिश्रपते ६ पदावल्यापद  
परंपरया निखिलान्यपि च्छंदसि काव्याय वशीकुर्वीत स्ववंशं जानयेत्  
किंभूतया बंधचारुत्वं विभ्रत्पा रचनासौंदर्यं धारयंत्या पुनः किं  
अर्थेन सून्या अर्थमहात्ता लिखितया अक्षरपंक्त्या ७ रामकृष्ण

राम  
२



इतिबंधचारुत्वहेतवः एतेरचनासौंदर्यहेतवो भवन्ति इतीति किं संयोगात्  
 सप्राद्वरुत्वंक्रियते विसर्गाणामलोपनं विदधीत विरुद्धसंधिवर्जनं चेति क्रियते  
 संधिकरणमित्यर्थः ८ हेनधीशहेनरपतेदितिया राजानो भीष्माभयेन वने एव ग  
 ताः कसन्ति त्वया शिते तीक्ष्णो कृपाणे विधत्ते सति पुनः कसति संग्रामे घोरे रोदे  
 कते सति नधीशेति संयोग इत्यनक्रियते इत्यत्र पञ्चाद्वरुत्वं नास्ति वन एव इति वि

पञ्चाद्वरुत्वं संयोगाद्विसर्गाणामलोपनं विसंधिवर्जनं चेति बंधचारुत्वहेत  
 वः ८ अत्रोदाहरणं शिते कृपाणे विधत्ते त्वया घोरे रणे कते नधीशेति पा  
 भीष्मा वन एव गता जवात् ९ अनुसृत्य सत्यानवार्थयुक्ता वमिन वत्ततः अर्थ  
 संकलनात् तत्त्वमभ्यस्येत्संकया स्वः पि ९ आगम्यतो सरवे गाह मालिगं त्र  
 निषीद च संदिष्टं यद्विजभ्रातजा यया तन्निवेदय ११ ॥

संधिर्हेया दितियाभीत्येति गता चेत्सत्रविसर्गाणां लोपनं कृतं इत्यनक्रियते  
 अतो बंधचारुत्वं नास्ति ९ संकया सलोकवार्ता स्वपि विद्वद्भुनवार्ता स्वपि अ  
 र्थसंकलनात् तत्त्वमभ्यस्येत्संकया स्वः पि ९ आगम्यतो सरवे गाह मालिगं त्र  
 निषीद च संदिष्टं यद्विजभ्रातजा यया तन्निवेदय ११ ॥

इति  
 संयोगसंदिष्टं  
 पञ्चाद्वरुत्वं  
 ८



वाग्भ  
टी  
३

वाचासंगतौ अर्थसंगतौ परार्थवंधाद्योऽभ्यासः स्यात् सन्नेयान् यतोयस्मान्  
कारणादनेनाभ्यासेन कविसंस्कारो भवति ३ ऊक्तं च परस्परकाव्यसमिति ब्राह्म  
णविज्ञो यतश्चैरिह काव्यचौरः विलोक्य मालिङ्गमयोग्यं हस्ते प्रत्येतिको नामय  
देतदस्य १२ परकाव्यग्रहोपि समस्यायां कवेर्गुणो भवेत्तद्विद्यमानत्वात् कारणादसौ  
कविसदृशानुगतमर्थनवं रचयति १३ अर्थलोकैर्हेतुवद्विभक्तिर्भवति इतीति किं मनः  
परार्थवंधाद्यश्रस्यदभ्यासो वाच्यसंगतौ सन्नेयान् यतोनेन कविर्भवति तस्करः १२ न  
परकाव्यग्रहोपि स्यात् समस्यायां गुणः कवेः अर्थतदर्थानुगतं न वदितुं च यत्सौ १३  
मनः प्रसन्तिः प्रतिभा प्रातः कालेभियोगिता अनेकशस्त्रदक्षितमित्यर्थो लोकहेतु  
वः १४ समाप्तमिव पूर्वोक्तं कुर्यादर्थप्रकाशनं तत्पुरुषवद्ब्रह्महीनमिथः प्रत्ययावहे १५  
प्रसन्तिः प्रशंतिर्विलोकाते प्रतिभा संस्काररूपा बुद्धिर्विलोकाते प्रातः काले प्र  
भातसमयेभियोगिता बहुशस्त्रावलोकितत्वं विलोकाते १४ पूर्वोक्तं यथा प्रका  
शनं समाप्तमिव कुर्यात् अर्थद्वितीयतृतीयपादयोः समासश्च संधिश्च  
न भवति तत्पुरुषवद्ब्रह्महीनसमासो मिथः परस्परं प्रत्ययावहे न का  
र्यो अत्र तत्पुरुषो बहुब्रीहिर्वा समास इति संदेहास्पदं पदं न प्रयोक्तव्यं १५

राम  
३



एकस्मिन्लंकारे एकस्यैवार्थस्य संक्षेपाधानं एकस्मिन्लंकारे व्यासं विला  
 रमाधानं कर्तुं मभ्यसेत् समस्तेषु समासमेव कर्तव्यं च पुनर्निःशेषा  
 लंक्रियाससर्वलंकारेषु एकस्यैव अभिधेयस्य वर्णनः आधानं आशेषा  
 अभ्यसेत् १६ लघुरपि गुरुः स्यात् अशेषिले सति दृष्टार्थे सति कृत्वनर्तते  
 एकस्यैव अभिधेयस्य समासं व्यासमेव च अभ्यसेत् कर्तुं माधानं निःशे  
 षालंक्रियास च १६ स्यादनर्तते पादांतेषु शेषिले लघुरपि गुरुः पादा  
 दोन च वक्तव्या आदयः प्रायशो बुधैः १७ भवनानि निबध्नीयात्रीणि  
 सप्तचतुर्दशः अष्टदशसिन्ता कीर्त्तिमकीर्त्तिचततोऽन्यथा १८  
 दीतेषु प्रथमतो यथा पादांतेषु अपि शब्दात् द्वितीयचतुर्थपादांतेषु  
 पुरीरुर्भवत्येव बुधैर्विद्वद्भिः पादादौ प्रायशो बहुल्येन चादयोऽव्य  
 यरूपानप्रयोक्तव्याः १७ भवनानि जगन्ति त्रीणि निबध्नीयात् अ  
 प्यवासप्तचतुर्दशवाशेषः अष्टदशमपि कीर्त्तिसिन्ता धवला  
 निबध्नीयात् च पुनः अकीर्त्तिततोऽन्यथा कृष्णानिबध्नीयात् १८



कम.  
ली.  
४

इंद्रस्ववारणं हस्तींद्रं शभं कीर्तयेदं बुधीन् चतुरः सप्तवा कीर्तयेत् ककुभो  
दिशश्चतस्रः कीर्तयेदष्टौ वाक्चतस्रश्च १५ अत्र सगर्मनमित नभेदः चित्र  
नाशा यनहेयो २० हेमहीपालत्वहैरिभिर्वनं श्रितं किं भूते स्तदैरिभिः क  
रागार विडुं बनं शंकमानैः गुप्तगृहोतः क्षेपणं विचित्रयद्रिः पुनः किं भूतैः  
सपत्नीकैः सकलत्रैः किं विशिष्टं वनं वह्निविलानि सर्पकोलादिकृता

वारणं शभमिंद्रस्वचतुरः सप्तचां बुधीन् चतस्रः कीर्तयेद्वाष्टौ दशवा  
ककुभः कृत्वि १६ यमकश्चैव चित्रेषु वनयोर्द्वे लयोर्नमित नानुस्वा  
रविमर्गौ चित्रभंगा यमसमौ २० शंकमानैर्महीपालकारागार विडुं  
वनं त्वदैरिभिः सपत्नीकैः श्रितं वह्निविडुं बनं २१ त्वया दया देवि विभो  
रिपूणां न केवलं संयमितान् बालाः तत्कामिनीभिश्च वियोगिनीभिर्म

नियत्रतत्र त्रया यत्र कार्यं वह्निविडुमित्त्रलकारस्याने उकारस्य दृषणं ना  
स्ति अत्र यमके बलयोर्द्वे लयोर्नमित नानुस्वा २० हे विभो राजेन्द्रं केवलं रिपूणां बालाः  
स्त्रियः त्वया दया देवि सतान् संयमिताः न वहाः इति न किंतु तत्कामिनीभिः वि  
योगिनीभिः सतीभिर्बालाः केशाः न संयमिताः न वहाः किं भूता बालाः स्त्रि  
यः केशाश्च मनुवीरं रमहीपालेन वयं सरंगाः ईषत्पादुस्तथ सरः बाला इत्यत्र शेषे

२  
१६  
२०  
२१  
२२  
२३  
२४  
२५  
२६  
२७  
२८  
२९  
३०  
३१  
३२  
३३  
३४  
३५  
३६  
३७  
३८  
३९  
४०  
४१  
४२  
४३  
४४  
४५  
४६  
४७  
४८  
४९  
५०  
५१  
५२  
५३  
५४  
५५  
५६  
५७  
५८  
५९  
६०  
६१  
६२  
६३  
६४  
६५  
६६  
६७  
६८  
६९  
७०  
७१  
७२  
७३  
७४  
७५  
७६  
७७  
७८  
७९  
८०  
८१  
८२  
८३  
८४  
८५  
८६  
८७  
८८  
८९  
९०  
९१  
९२  
९३  
९४  
९५  
९६  
९७  
९८  
९९  
१००

राम  
४



हे देव एनं मंभक्तिरुत्कं दयति किं कर्तुं युष्मद्दशो राशिं स्तोत्रं किं भूतं मं जडात्म  
 कं मूर्खस्वभावं का कं इव इंदुलेखेव सागर इव यथा च इंदुलेखसमुद्रमुत्क  
 दयति कंटादृक् कं येति वृद्धि मंतं करोतीत्यर्थः सागरं किं जलात्मकं जलस्व  
 रूपं जडात्मकं इत्यत्र खे उलया भेदो नास्ति २३ चंद्रेडितमिन्द्रियुष्मे के  
 न चंद्रेण डितं स्तुतं पुनः स्वर्गोऽधीतं पठितं सारं वलयस्यासौ स्वरधीतसा  
 देवपुष्पचशो राशिं स्तोत्रमेनं जडात्मकं उत्कं दयति मंभक्तिरिंदुलेखेव  
 सागरम् २३ चंद्रेडितं चरुलितस्वरधीतसाररत्नासनरभसकल्पित  
 शोकजातं पश्यामि पापतिमिरक्षयकारकायमलो रामलतपः कच  
 लोपलोचम् २४ हारबंधचित्रं ॥ १८  
 रइंद्रः इत्येनस्वचितं सारसनं रत्नासनं चरुलितं कं पितं स्वरधीतसारस्य र  
 त्नासनं येन सतरभसेन वलोदेकेण कं स्तुतं उत्पादितं शोकजातं दुःखं  
 शोकसमूहो येन तं पापानि एवतिमराणि ते योक्षय कर्त्तृकायो यस्य सतम् अ  
 ल्पातराणि बहुनिशमलानि निर्मलानि तपोसियस्य तपोकचानो केशानो  
 लोपोयस्मिन्तपावद्रुतपः कचलोपाभा लोचो शोभायस्य तं अल्पतराम  
 लतपश्चासौ कचलोपलोचम् अल्पतं ते अत्र चित्रेडुलया भेदः २४  
 चैरिणो केशात्तरनं शोभायस्तं



वाग्भ.  
टी.  
५

हे देवत वात्र संसारे भालं ललाटे अद्भुतं वर्तते अत्र च पांडित्यं तव भाः कान्तिर  
द्रुता वर्तते हे प्रचंड बल प्रचंड बलं यं सततं संप्रबोधनं हे निःकाम हे कंद  
मूर हित प्रकाशितो महागमो येन सहै भावत तत्त्व निधे हे अंतर तत्त्व निधे अत्र  
वित्रै बव योरे कौ २५ विन तो नमः विद शेष शेषै सत २६ कविः कविता वि

प्रचंड बल निष्काम प्रकाशित महागम भावत तत्त्व निधे देव भाल मूत्रा  
द्रुते तव २५ भावकान नमते न भयमाया तम प्रभा विन याज्ञा सुवे वीर  
विन तत्रिद शेष २६ द्वौ चैत्र वंधो अधीत्य शास्त्रा पभियोग यो गाद भ्या  
सव शास्त्र पद प्रपंचः तंतं विदित्वा समर्थं कवीनामनः प्रसन्नौ कवित्तौ  
विद ध्यात् २७ इति वाग्भट्टालंकारे प्रथमः परिच्छेदः १

दध्यात् कविरित्यर्थं सामर्थ्याद्भ्यस्ते किंकृत्वा अभियोगयोगात् शास्त्रा  
धीत्युक्त्वा किंकविः अभ्यासेन वशः वशं प्राप्तः अर्थ प्रपंचो यस्य स पुनः  
किंकृत्वा तंतं प्रसिद्धं कवीनां समर्थं शास्त्रं विदित्वा ज्ञात्वा कस्यति मनः  
प्रसन्नौ विदित निर्मल तार्या सत्यां २७ इति श्री वाग्भट्टालंकारे प्रथमः  
परिच्छेदः समाप्तः १

राम  
५



इति तत्सोपिभाषातस्य काव्यस्य काव्यतां यांति इतीति किं १ स्वर्गिणं देवानां  
भाषा संस्कृतमुच्यते प्राकृतं मानवकथा भवति एकं तज्जंतस्मात्संस्कृतो जाता  
तज्जं प्रद्व प्राकृतमित्यर्थः आदिशब्दात्तोरसेनीमागथोः २ यत्तत्तद्देशेषु प्र  
द्वं भाषितं भवति स अपभ्रंशः स्यात् यत्किंचिदुत्तैरुच्यते तदौत्तिकं स्मृतं ३  
इत्यमुना प्रकारेण वा ३ मयं शास्त्रं हि धा भवति एकं चंदो निवद्धं द्वितीयमच्छंदः

संस्कृतं प्राकृतं तस्यापभ्रंशो भूतभाषितं इति भाषा अतस्त्वोपि काव्यस्य का  
व्यतां १ संस्कृतं स्वर्गिणं भाषा शब्दशेषु निश्चिता प्राकृतं तज्जंतं तत्तल्लं देवप्रादि  
कमनेकधा २ अपभ्रंशस्य यत्तत्तद्देशेषु भाषितं यदुत्तैरुच्यते किंचित्तदौ  
त्तिकमिति स्मृतं ३ चंदो निवद्धमच्छंदः इति द्वाद्वायं हि धा यद्यमाद्यं यदन्यच्च ग  
द्यं निश्चयतद्वयं ४ अदुष्टमेव तत्कीर्त्यै स्वर्गसोपानपंक्तये परिहायोनतो दो

आद्यः चंदो निवद्धं पद्यमुच्यते च पुनः यदन्यत् अचंदो गद्यमुच्यते च पुनस्तयो  
गद्यपद्योर्द्वयं तद्वयं गद्यपद्यमयं च पूकथोदि अप्रकृतयोः संस्कृतप्राकृ  
योर्द्वयं नादकादिभिश्च मुच्यते ४ तत्काव्यं अदुष्टमेव निर्दोषमेव कीर्त्यै भवति  
किं भूता ये कीर्त्यै स्वर्गः स्वर्गस्य सोपानपंक्तिरिव पंक्तिर्यस्याः स्वर्गसोपान  
पंक्तये तस्य अतः कारणान्नानेव दोषानादौ प्रथमं प्रचदमहे जन्मामः ५



वाग्म.  
टी.  
६

यत्पदं जनार्दनं प्रजायेत तत्पदं न प्रयुज्यते एवं सर्वत्र योज्यं ६ कचिद्विद्वद्  
द्विरेतेषां मनार्थकं दीनामपि प्रदोषता इष्टा इच्छिता ० युगं प्रसूते प्रसूता  
वा यत्रैव दनपयुक्तं अनुपयोगि भवति तदनर्थकं दूषणमुच्यते यथेतु  
दाहरणं यन्मासः अहं विनायकं वंदे लंबोदरमिति नामांतरमनर्थकम् ८

जनार्दनं श्रुति कटु व्याहता र्थमलक्षणां स्वसंकेत प्रकृतार्थमप्रसिद्ध  
मसंमतं ६ ग्राम्य यच्च प्रजायेत पदं तन्न प्रयुज्यते कचिदिष्टा च विद्वद्  
द्विरेतेषां मण्यदोषता ० युगं प्रसूते न पयुक्तं यत्र दनार्थकमुच्यते  
यथा विनायकं वंदे लंबोदरमहं हितं ८ निष्ठुराक्षरमत्यंतं बुधैः ॥  
श्रुति कटु स्मृतं एकाग्रमनसामन्ये स्वष्टेयं निर्मिता यथा ६ ॥

यत्पदमत्यंतं निष्ठुराक्षरं भवति कठोराक्षरं स्यात् बुधैर्विद्वद्भिस्तत्पदं  
श्रुति कटु कर्णदस्सहं स्मृतं कथितं यथाह मेवं मनो इयं कचिन्मनो  
हारी स्त्री स्वष्टा विधात्रा एकाग्रमनसा सता सबधाने चेतसा सताननु  
निश्चयेन निर्मिता मनोहरत्वात् अत्र स्वष्टेयमिति निष्ठुराक्षरं ६ ॥

राम  
६



इत्यर्थप्रतिपादयत्तस्योपि शितोपो र्थितस्य बाधकं पदं र्थितं तत्प्रतिपादकं तदा  
 अयं पदं बाधता र्थमुच्यते यथा हे भूपाल भूतलस्योपकृतौ त्वमेव रतः अस्या  
 र्थितं रम भूताना लोपकृतौ नाशकृतौ त्वरतः अत्र भूतलोपकृतौ व्याहृता र्थे १  
 यत्पदं शब्दशस्त्रविरुद्धं भवति तत्पदमलक्षणमुच्यते कथ्यते यथा इदं अत्र  
 माविजयत्तस्यो सत्क र्त्तविराजति कथं भू सग वीर्योणमहंकारविधेः सकः  
 अत्र विपराभाजैः इति व्याकरणासत्त्वेण तन्नेपदेशे विजयतीति परस्मैपदप्रदानम्  
 व्याहृता र्थे परिहृता र्थे बाधका र्थेति राश्रयं रतस्त्वमेव भूपाल भूतलोपकृतौ  
 यथा १ शब्दशस्त्रविरुद्धं तदलक्षणमुच्यते मानिनी मानदलनो यथेदं  
 विजयत्तस्यो १ सत्क र्त्तप्रकृतार्थे ज्ञेयार्थेति राश्रयं यथा विभाति १  
 लोपं पुष्पेति वानर ध्वजैः १२ यस्य नास्ति प्रसिद्धिस्तदप्रसिद्धं विदुर्यथा  
 राजेन्द्रभवतः कीर्ति श्रुतरोहंति वारधीन् १३

व्याकरणाविरुद्धं ११ तत्त्वसंकेतमल्ल सार्थं दूषणं भवति ज्ञेयात् प्रतिपादयत्तं  
 तदंभिन्नो र्थः तस्य वाचकं यत्पदं भवति तत्त्वसंकेतप्रकृतार्थं यथा यशः  
 पर्वतः पुष्पेति वानर ध्वजै रर्जनं हृदयैर्विभाति अत्र यो र्जनवृत्तस्तस्मादर्थोत्तरं  
 इवो र्जनस्तस्य वाचकवानर ध्वजैति पदं पुनरर्जनवृत्तस्य अतः स्वसंकेतप्रकृत  
 तार्थमिदं १२ यस्य शब्दस्य स्पष्टि नोति तदप्रसिद्धं विदुः सोविदः यथा हे  
 राजेन्द्र तव कीर्ति श्रुतरोहंति वारधीन् सपदानं हग कृति अजहन् हिंसागसोरित्यनेन हंतेः

स्तुतिप्रसंगेन प्रसिद्धिः १३  
 तस्मात्तार्थप्रसिद्धिः १३



वाग्भ.  
टी.  
७

अर्थमारुतातं शक्तं समर्पयन् सर्वशस्त्रेण संमतं तदसंमतं यथे  
तथाहारः रवेः सूर्यस्याश्वः किरणस्तमोभोजमंधकारकर्मचाल  
यति अभोजातमभोजकर्म इत्यन्येन मिलति परंतु विदुषो अभो  
जशब्द कमले संमतः नपंके १४ यद्यत्र स्थानेऽनुचितमयोग्यं तत्र

शक्तमप्यर्थमारुतातं यत्र सर्वत्र संमतं असंमतं तमोभोजचालयं  
तं शबोरवेः १४ यद्यत्रानुचितं तद्विषयग्राम्यं स्मृतं यथा द्वादयित्वा  
सुरान्पुष्पैः पुरोधान्दिपास्पदं १५ यदात्मकत्वाद्वाक्यस्य तद्दो  
षास्तत्र संति हि अपदस्थास्तये वाक्यदोषास्तान् ब्रूमहे धुना १६

ग्राम्यं स्मृतं अत्र द्वादयित्वेऽप्यनुचितं पूजयित्वेति योग्यं पुरोऽग्रेधा  
न्यदिपासीत्युक्तं उपदो कनी करोमीत्यपि युक्तं १५ तत्र वाक्ये त  
दोषाः पददोषाः संप्रति कुतो वाक्यस्य पदात्मकत्वात् पदस  
मूदो वाक्यं कथ्यते येन दोषाः अपदस्थाः पदेष्ववर्तमाना वाक्य  
दोषा अभवन्ति तान् धुना ब्रूमहे जल्लामः १६

उपानयं करोमहे ४



एवंविधं वदतां दिवा कर्णदुष्टं भवति १० वाक्यमूक्तिरं त एतेन्य वाक्यप्रवेशेन  
 विचित्रं सत्वं विदितं स्यात् यथा जिनः स्वामी वोयुष्मान् पाति देवा का इदुः योजि  
 नः सदा सौति इदं वाक्यं तं ११ परस्परं संबधिना दूरं त्वे सति व्यस्तं संव

संबुद्धं तं व्यस्तं संबंधमसंमतमयकमं चंदोरीतियति भ्रष्टं दुष्ट वाक्यमस  
 क्रियं १० वाक्यांतरप्रशेन विचित्रं संबुद्धं तं सत् यथा पातु सदा स्वा  
 मीयमिदुः सौति वो जिनः ११ संबधिपददूरं त्वे व्यस्तं संबंधमुच्चा  
 ते यथाद्यः संपदं ज्ञाता देयं तत्त्वनिबोद्धं १२ शब्दाद्यैर्विचित्रं तत्त्ववि  
 धत्ता विवर्तमानं तदसंमतमित्याहुर्वाक्यं वाक्यविदेशः २ ॥

तत्ता २

धं कर्णने यथा हता साद्यः श्री रुषभः वोयुष्माभूं संपदं देयान् कथं भू  
 तं मिज्ञात् १३ शब्दाद्यैर्विचित्रं तत्त्वविधत्ता विवर्तमानं तत्त्ववेचनं यथा  
 तदा विधनने वस्तेनी समिते भवतः यत्र तथानभवतः तदा कवा  
 ॥ ॥ ॥ अविदे विदं सोऽसमितजिज्ञासुः २१ ॥



वाग्म.  
टी.  
८

जिनो वे पुष्पाभ्यंतमसौरिपुः सूर्योस्तस्य विपक्षो राहुस्तस्यादि विष्णुस्तस्य त्रि  
शूलस्तस्य दिशत किं विशिष्टं जिनः मानसमानसरोवरे ओंकगदयस्या  
सोमानसो कः मानसो कश्चो सो पतञ्ज पक्षो च मानसो कपतत् राजहंसः  
स एव पातनं वाहनं यस्य स तथा सत्वा सो देवश्च ब्रह्मा तस्यासनं कर्मलतद्वत्

मानसो कपतद्यानदेवास्तनविलोचनः स मौरिपु विपक्षारि त्रियं दिश  
तवोजिनः २१ अपक्रमं भवेद्यत्र प्रसिद्धकर्मलंघने यथा भुक्ता कृतस्त्रा  
नोगरुन्देवास्त वन्दते २२ हृदः शास्त्रविरुद्धं यच्छेदो भ्रष्टं हितद्यथा  
सजयति जनयतिः परब्रह्ममहानिधिः २३

विशिष्टलोचने यस्य स तथा २१ तदपक्रमं भवेद्यत्र प्रसिद्धकर्मलंघनं किं  
यते तथा देवान् पूजयित्वा गुरुन्देते स्नात्वा तन्मोक्षं यमिसपूजमः २२  
यत्तच्छेदः शास्त्राद्विरुद्धं भवति हि निश्चितं तज्ज्ञेदो भ्रष्टं कथ्यते यथा  
सजिननयतिर्जयत किं वि. स परब्रह्मस्वरूपस्य महानिधानं अत्र  
श्लोके तृतीयपदे श्लोकस्य लक्षणं नास्ति २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम  
८



इति दोष विवृतिः वैर कृतं कित मुज्ज्वलसद्विबुधैः कविहृदयसागर  
श्रितमप्यतिवास्वद्यते काव्यम्

यत्र प्रबंधरहिते रनिर्वाहो भवेत् तद्गीति भ्रष्टं स्यात् यथा श्रीमान्  
जिनोजयति किं. स्रं द्रादिदेव वंदितः यथा प्रथमपादेः समस्तपदत्वा  
हैरुभी श्रुति द्वितीये पादे भूय समासवत्तादौ रीया रीतिः २४ विभक्त्यं  
तं पदं पदांतः पदमध्ये विरत स्यात् बुधैस्तद्वति भ्रष्टं कथ्यते यथा

श्रुतिभ्रष्टमनिर्वाहो यत्र रीतेर्भवेद्यथा जिनोजयति श्रीमान्निद्रा  
यमर वंदितः २४ पदांतविरतिशोक्तयतिभ्रष्टमिदं यथा नमस्तु  
स्मै जगत्स्वामिने सदाने मये हते २५ क्रियापदविहीनं यत्तदसत्क्रि  
यमुच्यते यथा सरस्वती पुष्पैः श्रीरवदैर्घुसर्गैः सौवैः २६ देशकाला  
गमावस्थाद्रव्यादिषु विरोधिनः वाक्येषु न वधीयाद्दिशिष्टं कारणं विना २  
तस्मै नेमये नमः किं भूता यत्तस्मै जगतां नाथाय पुनः किं अहते यत्र  
स्वामिने इति पदांतर्मध्ये यतिः कृतेति २५ यत्काव्यक्रियापदविहीनं भ  
वति तदसत्क्रियं कथ्यते यथा ह सरस्वती देवी पुष्पैः श्रीरवदैर्घुसर्गैः  
घुसर्गैः कुंकुमैः सौवैरुत्रक्रियानविलोकाते २६ एवं विधानं वाक्येषु न  
निधीयात् किं भूतान् देशदैवैरोधिनः इत्यादि विशेषरूपकारणं विना २



CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative



इति दोषविषयित्वं सर्वदा विबुधैर्विदुः काव्यममृतमिवास्वाद्यते किं भूतं काव्यं इति पूर्वी कृ  
 दोषास्तत्र विषयित्वं निषेकैः सिंचने मिश्रीभावे रक्तं कितं अद्विष्टं उज्ज्वलं निर्मलं कवीनां  
 हृदयमेव सागरस्तस्मादुत्थितं अमृतमपि विषाकलं कितं विबुधैर्दैवैरसिच्यते उज्ज्वलं च भव  
 तिसागराच्चातत्र २६ इति वाग्भटालंकारटीकायाद्वितीयः परिच्छेदः २ अदोषावपीतितान् गुण  
 निदानैर्ब्रूमवयं जल्यमः किमर्थमभिव्यक्तये प्रकटीभावाय यैर्गुणैर्विना अदोषावपिशूरायै

इति दोषविषयनिषेकैरलंकितं सज्ज्वलं सदा विबुधैः कविहृदयसागरोत्थित  
 ममृतमिवास्वाद्यते काव्यमर्ह इति श्रीवाग्भटालंकारे द्वितीयः परिच्छेदः २ अदो  
 षावपिशूरायै प्रशंस्यते न यैर्विना तानिदानैः यथा युक्तिब्रूमो भिव्यक्तये गुणान्  
 औदार्यसमताकांतिर्यव्यक्तिः प्रसन्नता समाधिः श्लेष उज्ज्वलमाधुर्यं सुकुमारता २  
 न प्रशंस्यते १ औदार्यमिति औदार्यादीनां गुणानां क्रमेण दशानामानिज्ञातव्यानि अप्यत्र  
 तेषां लक्षणोदाहरणं क्रमेण दशानां क्रमेण २० ६ ६



(वा०भ०)

पदानामिति दौर्दण्यं गुणः स्रजं यदेवं विधानं पदानामाधानं भरुं विद्यते किं भूतानां पदानामर्थस्यो  
क्तवस्तुनः प्रधानत्वापेक्षैः पदान्तरे मिलितानां मिश्रितानां अर्थो दार्ढ्यं स्यादाहरणं दर्शयति गंधे  
भेति अत्रैव तत्वे गिरिनारपर्वते श्रीनेमिनाथश्चिरं चिरकालं तं पाणिचकार किं भूते रैव तत्वे कीदृ  
योगपर्वते किं कृतारी ज्यमयास्य तत्कास्वभूतं गंधं भैरवं धरति भविष्यति धाम गंधे यस्मिन्  
त्रयापुनः किं भूते लक्ष्म्या लीला कसलमिव द्रुतं यस्मिन् तत्रा अत्र गंधशब्देनेभानां चारुत्वं

पदानामर्थचारुत्वं प्रत्यायकं पदान्तरेः मिलितानां यदाधानं तदौर्दण्यं स्रजं तं यथा  
गंधे भविष्यति धाम लक्ष्मी लीलां बुज्जु मया स्यात् ज्यम कीडा मीरै रैव केतपाणि  
श्रीनेमिनाथो अचिरं चकार ४ वंधस्य यदेवं सम्यं समता सो अते बुधैः यदेज्जलत्वं  
सैव साकांतिरुदिता यथा ५

प्रतिपादितं लीलाशब्देनां बुज्जु चारुत्वं प्रतिपादितं कीडाशब्देन गिरेश्वरत्वं प्रतिपादितं  
२५ समताकांति चैव सैव केनाह अत्रैव कुटपदाभावात् अनपदाभावात् अनपदाभावाच्च  
मयं वंधत्वात् समताकांतिना एव समता गुणोद्दिष्टः यः वंधस्येति यद्वधस्यावबन्धं भवति सा बुधैः  
समता उच्यते यत्तस्यैव वंधस्य ज्जलत्वं मद्भवेति साकांतिना मागुणः स्यात् ५



त्रिकोर्धेन तत्र प्रसिद्धिः परमो गुणः  
 फलप्रदः कल्याणो विना फलप्रदः भवति चोपेमा

समना यो उदाहरणमाह कुचकलरोति केनचिन्मित्रेण वस्त्राच्चिदं दृष्ट्वा या अस्वलोकनाय सखा प्रहितः सवता दृष्ट्वा प्रसा  
 जनेन च पृष्टः साकीटशीतिसञ्चारहेमिज्वलकपयतं विप्रेतवचेति सिकपयं जया मिषकटीवरोमि विभूतां नित्यो मम  
 हिमावनामेतेषामेयां तं कयस्यां अग्रपदं गृह्णाता वात दृष्टं तस्यां संगीनो हारलतासनघटाभ्यां नित्यं रतीलावाण्यथा  
 रामनवदत्तनुकरोति ६३ चित्संघी विरूपसंघी विरुगलोपप्रभृतिवंधुनिकारणाभावात् उत स्य रती यौगुणः अथ  
 कांते सुदहणमाह फलैः कृत्वा सारुति जसौ कनी पूर्वजन्म निरखंडे दोरी मरुत्पश्री फलैर्दलैर्विस्मयवत् स्य पत्रैरं  
 दैः संपूर्णैश्चिरं पादाचनेन अकृतं अकरोति किं भूते वा स्य रावण रुद्रिः सत्यफलैः कृत्वा हारः कृतहारः पुनः किं भूतः कु  
 चिदपि संसासारिके सोख्यः नासक्तः व्यासदः किं कुर्वन् चिरं तपस्यन् तपः कुर्वन् रचनयो द्भूतत्वात् कतिरपि ७ पदते

कुचकलराविसारस्फारलावाण्यधारा मनवदति यदंगसंगीनिहार बलिः असदृशमहिनाता मन  
 मोपमेयां कपयकपमरुते चेतसि वंजया मिदफलैः कृत्वा हारः प्रथममपि निगीत्य सदनादनासक्तः  
 सोख्यवन्दिपि पुराजन्म निरुती तपस्यत्र अंतननुवन भुवि श्रीफलैर्दलैरखंडैः खंडे दो शिरम कृतपादा  
 चैनमसौ ७ यदनेयत्वं मयि सार्थक्यं स्मृता यथा तस्यै मरुत्पश्री फलैर्दलैर्विस्मयवत् स्य पत्रैरं

र्थिकत्वं यत्प्रसङ्गः सो च ते यथा कल्याण दुःखमृषाभाति वा धितार्थप्रदे जिनः  
 यतमिति पदार्थस्य बहो मोऽनेयत्वं सगमत्वं नेयत्वं गम्यत्वं यत्रानुज्ञेयार्थो बला दुःस्य ततदर्थस्य नेदात्वेव नेयत्वं  
 ननेयत्वं एतवताऽर्थस्य यत्रादौ रेव प्रतिपादने सार्थक्यं हि या अत्रोदाहरणं हिराते द्रवत्वे नारेण नासर्क्यं  
 लुप्तसतिदिवारविरभूत रजनि रचतुर्थे गुणः ८ अटितीति यत् अटिति शीघ्रमर्थार्थकत्वसबाधनं प्रसवि

रचते यथोदाहरेण मज्जिनः कल्पद्रुमस्य भाति प्रोभते किं भूतं  
 कश्चित् सार्थक्यं प्रदं कल्याण दुःखमृषाभाति वा धितार्थप्रदे जिनः



११  
ता. म. ॥

हेतोर्निरूपणं नोपेयमिति कारणेनोपपन्नं ननु कुलात्कथयता ॥१२॥ ॥

सहसाधिरिति यद्यन्यस्यैव नोपेयमिति चेन्न न्यत्र निवेष्टते सताधिः यथोदाहरणं प्रविष्टिणा मश्रुतिरप्यस्य यथा यत्नवित्तं वल्लवने  
 किल ताधर्मः सपरासं निवेष्टयति १ वस्य गुणः स्त्रीषु इति पत्रपदानि परस्परं स्प  
 तानोच्योता नीवस्यः एतावता समस्तानो वभवति स स्त्रीषो जेयः समासमय  
 स समासवकुलमोजो गुणे जेयंत दोजोग घेष्ट तिस्रं रसति यो भाव हं भव  
 ॥ ॥ सप्तमो गुणः ॥ ११ ॥

सहसाधिर्यदन्यस्य गुणो न्यत्र वेष्टते यथा श्रुतिरिति स्त्रीणां राजः पत्न  
 वित्तं यथा १ स्त्रीषो पत्रपदानि स्यः स्यता नीव परस्परं उजः समासम  
 यस्तंत इत्येति संहरम् ॥ ११ ॥ मुदा यस्य जीते स रुद्रस्वरी भिर्वन चरै मु  
 रुः श्रुताहेलो हत धारिणि भारं मनवलं दरे कुरुतां कुरुनिकरं  
 भासुलकिता श्रमकारे देकं कुलापी रविरिणस्तपि दधि रे ॥ १२ ॥

अथ सेवकोदाहरणं रुद्रमुदा यस्य जीते पि कुलापी स्वरिणः कुलाचस्ता श्रमकारे  
 एण श्रम्येते देक मुला सं दधि रे के कृता यस्य एतो मजवलं श्रुता किं म  
 तं स रुद्रोभिः कामिनीभिः स रुद्रत चरै मुदा दधिणे जीते पुनः किं म

लोकोत्पादिनश्चैव किं भूताः स्यात् ॥ एः पुलकिता रोमा चित्ताः कुतः दूरं वा ॥ १३ ॥



हे देवत्वमरुणितकरतलोविभासिरजीवकतरुस्तोविभासि उत्प्लुते संग्रामं  
गणेशसुरं तोयेऽग्निनरेशाणं करिनि करः गजसमरुहस्तोऽंशिरस्सयसि  
दूरपूरस्तस्यपरिचयेन इवारुणितकरतलोसि १३ पदार्थपदानां च सरस  
त्वमधुर्लभवति तन्माधुर्लभं बुधैः यदनिष्टराक्षरत्वं स कोमलाक्षरत्वं  
भवति इदं सौकुमार्यं कश्चित्प्रथममधुर्लभादहरेण कुंडलिन्याः पद्यावत्याः

समराजिरसुरदरिनरे शकरिनि करशिरः सरससिंदूरपूरपरि  
चयेनेवारुणितकरतलो देव इति गद्याम् १३ सरसार्थपदत्वं यत्  
न्माधुर्लभमदहते अनिष्टराक्षरत्वं यत्सौकुमार्यमिदं यथा १४ फणम  
लिकिरणालीसूतचंचेनिलः कुचकलशनिधानस्येवरत्नाधिकार  
रौ उरसि विशदहारस्फारतमुज्जिहानः किमिति करसरोजे कुंडली कुंडलिन्याः १५

देव्याः कुंडली सूर्यः करसरोजे किमिति किमर्थं किंभूतः सूर्यः फणरत्नकां  
ति श्रेष्ठास्फुताश्रितोल्लङ्घयाम्बासः चंचलधातोनिचोलः कंचुको येन सत  
प्रायदि उरसि हृदये वैशदहारस्फारतानिमिलहारवत् विस्तीर्णतां उज्जिहा  
नः दधानो भवति तदा कुचकलशनिधानस्येवरत्नाधिकारी वस्पावत् अ  
न्यत्रापि निधानरत्नाकजीरस्यैव भवति तस्माद् हृदयपुज्यते करक  
मले किमिति इति संदेहो अत्र पदार्थस्यैव माधुर्यं १५ ॥ ॥ ॥



वाग्म.  
टी.  
१२

सौकुमार्योदाहरणं मान देवत्वदीयः करवालः खड्गः प्रतापदीप  
 स्पञ्जनसमूहवचेद्यदिप्रयञ्जनराजसूयोनेवतदानेनखड्गेनहि  
 यतावैरिणामुवा निष्णमायमानानिकथंकृतानि अतिशयामत्ताते शपा  
 मभावमिवाचरति इतिशयमायमानानि प्रतापेत्पादोअनिष्टुरसमोस  
 वत्तात्सौकुमार्यम् ॥ देवीसरस्वत्यपिकवित्तिअलकारहेतवेकंदपीठे  
 प्रतापदीपंजनराजिरेवदेवत्वदीयः करवालः खड्गः नेचेदनेनहिषतां  
 मुखानिष्णमायमानानिकथंकृतानि ॥ गौरीमीभिः परितोनिबद्धम्  
 ताफलानामिवदामरम् देवीसरस्वत्यपिकवपीठेकरोत्यलकारत  
 याकवित्तम् ॥ इतिवाग्महालकारेततीयः परितेदः ३ दोषैर्मूर्तेगणे  
 युक्तमपियेनाकृतं वचः स्त्रीरूपमिवनोभातितं ब्रुवेलक्रियोच्चये ॥  
 करोतिकुंठे नोच्चरतीत्यर्थः पदोक्तं हेदधातीत्यर्थः किं भूतेअमीभिः  
 पूर्वोक्तैरीदार्थ्यादिगुणैः परितः समं ततोनुविद्धं सहितं किमिवमु  
 ताफलानां दामरम् ॥ इतिवाग्महालकारटीकायां ततीयः परिते  
 दः ३ अहंतअलक्रियोच्चये ब्रुव येनालकारसमूहेनोक्तं वचो व  
 चनंनोभातिनशोभते किं भूतेदोषैरनर्थकादिसिमुक्तं मपि गौरीदा  
 र्थादिभिर्मुक्तमपिकिमिवस्त्रीरूपेदवयथास्त्रीरूपेदोषैर्ब्रूणादिभिर्मूर्तेगणैः

सहस्रैर्मूर्तेभिर्गुणैः परितो निबद्धम् ॥

राम  
१२







[illegible]



कुर्वन्निमित्तं यत्तु येन च न चित्रे पतोऽप्यपि यवमानमेव निमित्तं देवदुःखं सैन्यस्यासौ करेण हस्ती प्रसरति किं कुर्वन् दिवा कश्चिन्नत  
 हकरास्ते वस्तुनः स्वेयं कुर्वन् चरणानामाडवं दधत् स्तुलनात् अथ च कारकं च्युतके अतरेणः प्रसरति विस्तरयति विवाकरस्य  
 सयस्य स्वेयं कुर्वन् चरणः रणस्य देवं दधत् ११ प्रस्तुतादिति यत्र उत्तरदाना मलुता तस्मात्वापत्रादया दयं वाच्यं अर्थलात्वाभंगेन  
 प्रादुर्भावनेन स्वेयं देन उभयार्थवाचिना शब्देनैकेनैव आह भूते सावक्रोक्तिरेव शब्देन सस्वेयं लं करोनेत्युक्तम् १४ अथ वक्रोक्ति  
 विधादिप्रकाराभंगसुखेन स्वेयं सुखेन च तत्र भगोदाहरणं कृतं नाथेति काचित्स्त्री बस्यंते के किने दृष्ट्वा प्राह नैनाथे मय्येन त्यति  
 सखि यो भगोनाहरे प्रिये स्यात् किन्नरसुकिं पुरुषसुरंगवदुजो मयुः एतावता मयुशब्देन किन्नरस्तस्य उरोहृदयं तस्य नृत्यमेव कथं  
 कुर्वन् दिवा कश्चिन्नत स्वेयं दधत् चरणं देवयौ युक्तेनायाः करेणः प्रसरत् सौ करेण पदात्कारकं च्युतकं प्रस्तुतादम  
 रं वाच्यं मया दपोत्तरप्रदः भगवत्स्वेयं सुखेनाह यत्र वक्रोक्तिरेव सा १४ नाथ मय्येन त्यति त्वरगानववत्तः कुतो नृत्यम  
 ननु कथयामि कलापिनमिह सुखेलापीर्ष्ये कोक्ति १५ भर्तः पार्वतिनामकीर्तयनचेत्ताताडयिष्याम्यहं क्रुडाज्जेन शि  
 वः सखि स्युः मिदं किं ते मृगालः पतिः नो स्यात् सखि कीलको न हि पश्यस्वामी नुतो मागवां दोलाखेलनकर्मणीति  
 संभवति प्रियाह न च हं कलापिनं कथयामि कलाप्यो मय्यपि शूभारो विद्यते यस्यैकलापी जप्रिय आहरे प्रिये अत्र के सुखे लपति  
 नृत्यतीति कलापी सकोक्ति १५ अथ स्वेयं दधत् चरणं सारु भर्तृरिति दोलाखेलनकर्मणी अंदोलनक्रीडयोरविजयागोर्ध्वं विजया  
 नाम सखि पार्वत्येति गिरेना एयो बोधुमानपातरक्षतं द्रुतीति किं विजयाहरे पार्वती भर्तुर्नामकीर्तय कथय चेन्न कथयति त  
 दानेन क्रीडाकमलेन ताडयिष्यामि गोर्ध्वं शिवश्चरः विजयासहस्यमाह सखि प्रकटमिदं शिवः मृगाल उच्यते स किं तव मृ  
 गालो भर्तुर्गोर्ध्वं सरीसृपं वत्सुक्तं न किं तस्य स्यात् स्यात् शब्दः उस्मरवाची विजयाह स्यात् शब्देन कीलक उच्यते स किं तव  
 भर्तुर्गोर्ध्वं स न हि किं तव सखा भूषणपतिः विजयाह नु इति वितर्कं गवां गोप्रागोपालः स किं तव भर्तुर्गोर्ध्वं इति गिरिः अत्र सर्वो

१५  
 १६  
 १७  
 १८  
 १९  
 २०  
 २१  
 २२  
 २३  
 २४  
 २५  
 २६  
 २७  
 २८  
 २९  
 ३०  
 ३१  
 ३२  
 ३३  
 ३४  
 ३५  
 ३६  
 ३७  
 ३८  
 ३९  
 ४०  
 ४१  
 ४२  
 ४३  
 ४४  
 ४५  
 ४६  
 ४७  
 ४८  
 ४९  
 ५०  
 ५१  
 ५२  
 ५३  
 ५४  
 ५५  
 ५६  
 ५७  
 ५८  
 ५९  
 ६०  
 ६१  
 ६२  
 ६३  
 ६४  
 ६५  
 ६६  
 ६७  
 ६८  
 ६९  
 ७०  
 ७१  
 ७२  
 ७३  
 ७४  
 ७५  
 ७६  
 ७७  
 ७८  
 ७९  
 ८०  
 ८१  
 ८२  
 ८३  
 ८४  
 ८५  
 ८६  
 ८७  
 ८८  
 ८९  
 ९०  
 ९१  
 ९२  
 ९३  
 ९४  
 ९५  
 ९६  
 ९७  
 ९८  
 ९९  
 १००



अथानुप्रासतदणभेदाद्वारतस्यश्रुतीहेनस्याप्रतिःप्रवणमाकर्णनेयेवांतानिअदयणिर्वर्णितेषांआवृतिः७नः७नरागमने  
 सोनुप्रासउच्यतेकथ्यतेकिंविशिष्टोनुप्रासःसुरंतोदीयंतोगुणोदार्थादयोयस्यसुरकुणःगुणकिअनुप्राप्तेनदीयंते  
 सचानुप्रासोद्विधाष्टेकानुप्रासोलाठानुप्रासश्चतुष्टयैकानुप्रासःअतस्तदःस्यात्तामेववर्णितानियदतिप्रस्ततस्तदःतस्य  
 दोस्तस्तदःभिनयदस्त्यधःलाठानुप्रासश्चतुष्टयैकानुप्रासःअतस्तदःस्यात्तामेववर्णितानियदतिप्रस्ततस्तदःतस्य  
 यनीस्त्रिचंद्रंश्राष्ट्रचंद्रकरप्रसरहेलयाकिरणप्रसारणीलयांअलंभितेकनकएवमंगरोयस्यतस्यसंबोधनंअपि।  
 वृत्त्यनुसरावृत्तिरनुप्रासःसुरकुणःअतस्तदःस्याष्टैकानांलाठानांतस्तदश्चतुष्टयैकानुप्रासः१०अलंकृतंकरप्रसर  
 हे/लयाचंद्रचंडीशनिर्मात्यमतिनस्यशर्महसि१८एतएवविदोहत्वादानवद्विधानीतिनिष्ठेनभपालभूरिधं  
 नस्त्याकृता१०तंप्रियाचेष्टकेरादिसर्गलोकसखेनकिंत्वेप्रियायदिमेनस्याःस्वर्गलोकसखेनकिम् २०  
 दात्रवान्

तंचंडीशनिर्मात्यवर्तसेअतःसर्शनाहसिस्तृष्टयोद्योतभवतिअन्यपीश्वरनिर्मात्येनसृष्टयतेअन्यस्यकूलकोडयणं  
 हेचंद्रतवचात्यततिक्वेष्यसएवभूषणं१०अथलाठानुप्रासोदार्थादयोयस्यसुरकुणःगुणकिअनुप्राप्तेनदीयंते  
 यतेधनधान्यकषादिकर्मस्याभवतीतिभूषेवास्त्यतिस्थानमित्यर्थः३येभूःएधिवीतयाएधिवीतयाकृताकिंकृत्वारणोसं  
 गानेरणविदःसंग्रामकोविदान्दानवान्दैत्यान्कंसादीन्हवाविनाशप्रकिंविशिष्टेनत्वयादानवद्विधादैत्यवैरिणा १०  
 अथलाठानुप्रासोदार्थादयोयस्यसुरकुणःगुणकिअनुप्राप्तेनदीयंते



एतेष्वर्वातेषु सर्वेषां लक्षणानामेव वर्णनामाह निरुक्ताते प्रति किं चिद्देवेषु वर्णानां तस्य मृत्तित्वात्तु प्राशः स्यादिति  
 शयति एकत्र पात्रे ईति कश्चिद्यदुभयमिषा लोपादवराजा साधुरस्य पश्चात्तयो पुरस्तात् सर्वमेव समादत्ता दं प्राप्नोतु तत्र  
 हेतुमभित विशेषणमाह किं विशिष्टः एकत्र पात्रे एकत्र माजने स्वकलत्रस्य वदनं प्रति विवितं नेत्रस्या मृतप्राये हर्ष  
 का मीदृशमाणाः पश्यन् एतावता कलत्रवक्त्रदर्शनादेव प्रथममुन्मादने गतः मधुपश्चात्तयो २१ अथ यमकलत्राण्यभेदा  
 नाह स्यादिति पादपदवर्णानां आवृत्तिः पुनः पुनर्भेदाने यमकं स्यात् वृत्तस्य चतुर्थोऽंशः पादः कथ्यते विभक्तं तं पदे व  
 णि अचराणि एतेषां त्रयाणामपि आवृत्तिर्द्विधा भवति एकं संयुता मिलिता सलग्ना अपरा असेयुता असेमिसिता ए  
 एकत्र पात्रे स्वकलत्रवक्त्रे नेत्रा मृतं विवितमीदृशमाणाः पश्चात्तयो सीधुरसे पुरस्तात् समादकश्चिद्यदुभयमिषा लः २१  
 स्यात्पादपदवर्णानां आवृत्तिः संयुता युता यमकं भिन्नवाच्यानामादित ध्यात गोचरे २२ दयां चक्रे दयां चक्रे सतां

२१  
२२  
२३

तावता वदभेदा यमकस्य तत्तद्विधमपि यमकं त्रिप्रकारं एकमादिगोचरं पादस्य प्रथमाक्षरं विषये द्वितीयं मध्यगो  
 चरं पादस्य अंतरालवर्ति वर्णविषये तृतीयं सतगोचरं पादस्य अंतर्वर्णविषये एतावता यमकस्य स्रुटा अष्टादशभेदा  
 भवेति वर्णानां संयुता संयुतत्वेन अन्येपि बहोभेदा भवेति किं विशिष्टानोपादपदवर्णानां भिन्नं पदकवाच्यमपीये  
 वांतथा ते वा एतावता लाटा मुप्रासस्य यमकं तेतिरक्ततत्रार्थस्येकात् अत उदाहरणं धिमात् २२ संयुता हतौ पाद  
 यमकमाह ध्यामिति अथ यमकोदाहरणं निदर्शयति दयां चक्रे इति यस्यादित्यध्यक्षार्थं हार्थं यस्यात् हं ईमवान् तं  
 दयां चक्रे हयां हतवान् तस्मात्कारणा सतां साधनां सत्पुरुषाणां विनेत्र्ये दयां चक्रे दत्तवान् चतुरक्षरं दददम् २३

राने २



मध्यमादयमकेपयासोमरातिधंदः यशसेरुतिहेराजेद्रतेतवप्रशः समुद्रान् आरजगामकिंविशिष्टसतेसदशेरंदा  
 रिद्रंगथीतिसदशेरगाएवंविधाश्रयोयससतस्यकीदृशप्रशः सत्प्रधानेनः किंभूतस्यतेउरगारेगरुडस्यसमा  
 नानुस्याश्रंगकतिः शरीरदीप्तिर्यस्यसतस्यसर्वणीवर्णस्येत्यर्थः यदक्षरं धंदः २४ पदांतयमकमाह द्विषा  
 निति मोराजेद्रत्वे उक्तानो द्विषांचेडवैरिणां सदसंघनिहंति विनाशायसि कश्चके यो उद्रवधराणां यथा उद्रः  
 उदंभोधराणी मर्धतानां स दंरुर्वनिहंति उद्रमपिषडक्षरं धंदः २५ वंशस्य धंदः अथादिसध्यगोचरे मध्यांतगो

यशसेसमुद्रान् सदशेरगारेः सदशेरगारेः समानांगकांतेः २४ षडक्षरं धंदः द्विषासदतानां निहंतिव  
 निद्रोऽदंभोधराणां स दंभोधराणां २५ विभातिरासापरमारणस्य विभातिरासापरमारणस्य सदैव  
 तेजोर्जितराजमान सदैव तेजोर्जितराजमान २६

चरंचयमकमेकवृतेनैवाह आदिमध्ययमके अग्रेतेन पादद्वयेयमध्यांतयमके विभातीति विभातीति हेराजेद्रतेत  
 वरणस्य विभीकंतिः संग्रामतेजः सदैव सर्वदा विभातिशोभते किंभूतारणस्य विभातिरासा अतिक्रान्तिरासा  
 सत्प्रमाणगजो यथासा ७ नः किंभूतापरमा सर्वोत्तमारासा मनोहरा हे अजवत्विष्णुवत् उर्जितेन बलेन रा  
 राजमानशोभमान सदैवेन भाग्येन वर्तते यत्तत्सदैवं एवंविधं तेजस्तनोर्जितं उपाजितं राजसभये सुमानं सत्मा  
 नेष्टुजावायेन ४ ॥ त्यामंत्रणं हे सदैव तेजोर्जितराजमान २६ रा स क ह्मा य नमः



अथाद्यतवृत्तौ आदि ५५ सोचरेयमकमाह सारंगवसामिति अथगिरिनारवर्णने कथयति गिरेगिरिनारस्य शिखरे शृंगे का  
 ननेवनमग्नतपुरतादितेभातीतिवाशेषः कीदृशेवनेसारंगधने ७ नः किंभूते गवयानामरण्यसंडानासात्रिधेननेकट  
 चेनराजतस्त्रेष्टीले ७ नः किंसाररुपिण्यक्षिणांस्थानमिति शेषः ७ नः किंभूते निधिभिर्निधानैरदारुणमयैर्द्रुमनोहर  
 मित्यर्थः अथवासारंगवयसामिति स्थिभूते स्थानकभूते अदारुणं च अयैर्द्रुमनिध्यादारुणं २० अमरनगरेति हेनरेष्टाहे  
 वल्लतममहेवीर्यसमर्थ २५ अस्मिन्नग्रे गिरिनारयवने बाणानां बाणवृक्षाणां कुर्मनिवर्तते अमरमगरस्मेदादीनां स्वर्ग  
 क्षिणां देवीनां रंसवेगं प्रयं वयति विलयति मनोहरत्वात् कीदृशेन गेस्फुरंतः शोभायमानाः सुरतरुणां कल्पवृक्षा  
 सारंगवयसात्रिधराजिकाननमग्नतः सारंगवयसां निध्यादारुणं शिखरे गिरेः २० अमरनगरस्मेदादीनां प्रपं  
 चयति स्फुरत्सुरतरुचये कुर्वाणानां वल्लतमं रुतम् २५ रुतसुरैरायंतीनां नरेशानगे च हं सुरतरुचये कुर्वाण  
 वल्लतमं रुतम् २५ आसन्नदेवानरराजराजिरुच्चैस्तटानामि यमत्र ताद्री क्रीडाकृतौ यत्र दिगंतनागा आसन्नदेवा  
 णां च पाः समूहा यत्र तथा तस्मिन् कीदृशीनां देवीनां तरे देवैः सह सुरतरुचये संभोगाभित्वा वाप अच हं सर्वदा आयेतीनां ७ नः  
 कीदृशीनामरमन्यर्थ वल्लतं धव हं रुतं हं से कर्वाणानां विदध्वनीनां एतावता स्मिन्वर्तते सुरैः सह संभोगकर्तुमागच्छंतीनां वा  
 णवृक्षभक्तिकामनोहरत्वात् मोर्गे घेरामुत्पादयति २५ अथाद्यतवृत्तौ अकमाह आसन्नदेवेति अत्रादौ वर्तते ते रथतटानाराजिनं  
 रराज किंचित्तैव किंभूता तटानोराजिः आसन्नदेवा अमुच्चैस्तत्त्वादासन्ना अहं रादेवायस्यासातथा यत्र वर्तते दिशतना  
 गादिगजानदेजसाप्रये क्रीडाकृत आसन्नवर्तते स्म किंचिद्विशिष्टे वर्तते नरेन्द्रो भसाने २५ रा म ल र्म



श्रीकवतमसावतिमहायमकसाहरेभारामेतिस्त्रीनेतिनिर्दिष्टाकायेरेकसकचलवर्णनेकावतिदम्हेअवकहेरदकहे  
 कीनेमेएवविधाकुर्मिर्वर्तनेकिंभूतारंभारामारंभानोकदलीनामावनावियसंसातयापुनःकिंविशिष्टाकमतारंभा  
 कमलानामारंभाउत्पत्तिर्विस्सासारामारमणियाऊरवकैर्वत्विशेषैःकमलाशोभायसंसातयारंभाअपारसत्ताएवशा  
 माजार्थोयस्योसाअकुःअकुत्तितापुनःकिंभूताकुःअवकिंवकपदिरहितेकेपानीयंसत्यतिधारयतीतिमलधारणे  
 अरमस्यंयंमैनेतत्रैःआइवत्तयमाकुर्वदाउत्पद्युनःकिंभूताकुःकुत्तितोरवकःशब्दोयेषांतेऊरवकाअऊरवकाःके

रंभारामाऊरवककमलारंभारामाऊरवककमलारंभारामाऊरवककमलारंभारामाऊरवककमला ३०  
 हारीजहारीततमेवधतेसेवालसेवालसहसंममःजंवालजंवालसंलेदधानंमंदारमंदारववायुरदिः३१

मलाहरीणायसंसातया ३० उदानीतेनैवप्रकारेणयदमकमहारीरहारीतहारीतंवावोदिःपर्वतःअंभःपानीयंधा  
 त्रैकिंभूतोदिःहारीतैःयदिविशेषैरुशीमनोहारीकिंभूतमंभुततेविस्तीर्णपुनःकिंभूतंसेवालसेवालसेवायाअलसा  
 मंदारहंसायत्रवत्जंवालयेकेजातंजंवालजंकमलमलमस्यंयंयदधानंकिंभूतंवालमघोठंनवीनेकिंभूतोदिःमेदा  
 रमंदारवायुःमंदारवृक्षमंदारवःअल्पशब्दोवापुर्धत्तसप्तथा ३१

३१

३१



नेतिरिति श्रुत्वा नेतरं भूयो नृपारं श्रीनेतिः सृजे नसारधिना चारुमनो रुदे यथा भवति तथैवं जगदेव भावे किं भूतो नेमिः  
विशालनयनः विशालनेत्रः नयेन न्यायमार्गेणानोदितप्रेरिता श्रीर्यस्मिन्सतथा श्रुत्वा तत्त्वो बुद्धिविभवो यस्य सत  
था किं विशिष्टो नेमिः विभवः नष्टो भवः सैता ये यस्मात्स विभवः महाजनगरात् महाक्षुनगरात् द्वावत्याः तत्र नग  
राजिनगानीराजानगराह तस्मिन् नगराजिगिरिनार पर्वते प्राप्ताः ७ नः किं विशिष्टो नेमिः जगदेकनाथः ३२ अंतय

नयनो

नेमिर्विशालनयनोदितप्रेरिता श्रुत्वा तत्त्वो बुद्धिविभवो विभवो यम्यः प्राप्ता महाजनगरात् नगराजि तत्र स  
तेन चारुजगदे जगदेकनाथः ३२ पदुपति के पुं सरलाः सरलाय दत्तं जलं तिरु रिणाः हरिणा तदिदं  
विभातिकं मलं सृष्टं मेत्य यत्र परमा परमा ३३

कमल

मकमाह पदुपाति के धितितदिदं कंपानीये श्रुत्वा मत्पथं विभातिशोभते यदुपाति के पुं यस्य जलस्य समीपे वृत्त  
लाश्रवकाः सरला देवदारवो वर्तते यज्जलमसुलदी कृत्य हरिणा वायुना हरिणा वायुना हरिणा मृगा उच्चले  
ति ३३ बल्येन भवेति यत्र पानीयो रमालक्ष्मीः दृष्ट्या गत्य परमुत्तुष्टं पदं कमलस्थानं सृष्टं रुचमापलेने ३३

रामायनमः

रामायनमः

बलभद्रायनमः

रामायन मः



२० का  
 १५०  
 अथ यमकमाह कांतरभमावितिकंतासुरतेरोभर्तरीजधुनिमार्गेवर्तमानेसतिमधोवंसतस्यप्रवेशेप्रा  
 रंभेकांतरभमौवनभमभमिकायापिककामिनीनांकोकिलानांकांतरवाचंमनोलवाणीसोढुंकांतमते  
 सप्रपितुनकाप्रपिकिभूतस्यमधोःकातामिमनोज्ञान्वरविंदानिपस्मिनसतया३४मध्यममकमाहचकारे  
 तीचकारेतिहेसोत्साहसादिसीसंतमिदंन्यसंप्राप्त्यायायुद्धसाहसंचकारपुनर्धत्तेह्लासासतीहसंहास्य  
 चकारेचपुनर्धाताआहत्वा "दग्नतोदीनतावाक्यमभाविष्टेत्यर्थः३५अंतयमकमाहगिराश्रयतेइति  
 कोकिलाश्रयतेकिंभूतकोकिलगिरिकेविदावाणीपंडिताश्रमत्पर्ययतेयस्मात्कारणात्तद्धनेविस्फुरत्को

कांतरभमौपिककामिनीनांकांतरवाचंमनोलवाणीसोढुंकांतरतेसेधुनिवर्तमानेकांतर  
 विंदस्यमधोःप्रवेशे३४चकारसाहसंयुद्धेधत्तेह्लासाहसंचयादेन्यत्वासाहसंप्राप्तादिसो  
 त्साहसंततिः३५गिराश्रयतेकोकिलाकेविदारंयतसद्धनेविस्फुरत्केविदारंमुनीनांबसत  
 त्रलोकौविदारंनचवाधचकंरुतौकोविदारं३६सिंधुरोचितलताग्रसहस्रकीसिंधुरोचितम

पेत्यकिन्नरैःकंदराजिमंदसटंगिरैःकंदराजितगहृथिगीयते३७  
 विदारंवर्ततेविस्फुरंतःविकसंतःकोविदारःकणिकारवृत्तायसिंसेतयाअस्मिन्चनेसुतीनांलोकासमूहः  
 विदारंनिःकलत्रययाभवतितथावसतिचपुनरेवनेवाधचकंआवेटकसमूहःकृतोक्तःकृतनिवासंन  
 वर्तमेकिंभूतंवाधचकंवीनपद्विणोदारयतेतिविदा३३इअवःपादद्वयेविआदिसमध्यांतयमकानिउदादि  
 यंतेसिंधुराणांरुहःममचितयागणलतासासुज्याप्रधानाःसहस्रःसहस्रकीवृत्तायस्यासासिंधुरोचिते  
 लताग्रसहस्रकीएवंविधासिंधुर्नदीतयारोचितशोभतेपुनःकिंभूतंनटंकंदराजितं९नकिंभूतंकंदराभिगीरु

सिद्धिंलतागहृत्तगहृथिगीयते३७  
 २०



पादद्वयं नमः पदमं पद्मं वसन्ति अस्मिन् शैले कः सिद्धो देवीविशेषः कलं मधुरं गीतं न करोति अपि तु सर्वः कोपि क  
 रति कीदृशो शैले कलं को जितं कानने विष्वक्तरहिते सर्वात्कृष्टतर्पः सूत्रशैले च स न स न जना लोकः सरोजः सखा  
 धीः वाश्चि उपदिबर्तते तदा परं केवलं सरोजो राजं हं सो वर्तते सरसि सरोवरे गच्छतीति सरोजः इत्यादयः सयमं केन दु  
 रिति नुदुरिति वसंते मासे वारणाः हस्ती दाः सरसी सरोवरे न ज दुः न तत्पुत्रः पिकानां कै किलानां मधुराः कर्ण सख  
 दानतानीवी पारणाः शङ्खा वभुष्का सिरेका स्त्री मोहन के विदा सरतपे उता वकुलान वृक्ष विप्रोषा न्वीली कयंती  
 सती वं रं स नञ्जार अपि तु सर्वमपि रं सप्रयेव कपयपा भवति विदार के निः पुत्रे यपा भवति तिः पुत्रायाः संभोग दमत्ता  
 वस सरोजो जने न न वृश्चि तरं सरोजो यदि राजं हं सः गीतं कलं को न करोति सिद्धः शैले कलं को जितं का  
 न नैस्मिन् ३ ज दुर्वसंते सरसी न वारणा वभुः पिकानां मधुरा न वारणाः रं स न का मोहन के विरं क  
 विलोक यंती वकुलान विदार के इदं वारणाः प्रसन्न नि कटा वारणा मलिनं बंधंति पटली मलिनानां तरवः  
 सदा उशि रिव जातरवः सरसं भूमाति निकटे सरसः ४० यथा यथा हि जिह्वस्य विभवः स्यात्तदुक्तमः त  
 या तथा स्यात्तदुक्तमः ४१

दा २

त इदं अद्य तयमं वदोति वारणा इति वारणा वृक्ष विप्रोषा वर्तते किं भूताः पुष्पनिकरा एव आवरणमाह्लादं नयेयाते  
 तथा तरवो वृक्ष मलिनं भूमाणां पटली मलिनं वंधंति किं भूताः मलिनं एषामाश्रय पर्वते सरसो निकटे सरोते  
 रस्य समीपे शिखि जातरवः मयूरा दुत्पन्न शृङ्गा भाति प्रोभते किं भूता रवः सरस ४० द्वितीयपाद चतुर्थपादं तयमं कमा  
 हवपाययेति यथा यथेति यथा द्विती दस्य दुर्जनस्य विभवो द्रव्यं मरुत्तम उक्त एतमः स्यात्तथा तया अस्मदुर्ज  
 नस्य विभवस्य द्रव्यं मरुत्तमो ज्ञानं जायते ४१







इयमकोदेशमभ्यायेन दीर्घां लकाराणां क्रमेण लक्षणमुदाहरति कविः स्वभावोक्तिरिति सत्रियस्य क्रियासहितस्याकि  
गत्स्यति अत्र लक्षणं तादेः पदार्थस्य स्वभावोक्तिः स्वरूपवर्णनजातिनामालकारः स्यात् ता च हीने भिल्लिकादौ त्रसो भित्तो भिकादि  
वत् कुरु दिव्यवर्णमाना विशेषतोरम्या भुवि ४० अथोदाहरणमाह वहीवलीति अत्र वने प्रावर्यो भिल्ल्यः खलंति किं भूतवही  
वही ० मयूरपिङ्गुश्रेणिस्तद्वदुत्तया साद्रयाकात्परा च ते शोभन्ते तास्तथा विचित्रघापचवर्णया भूर्यतचा विहितप्रधान  
वस्त्रलीलाः गुंजाफलगुंथितहारलताः सहेलं खलंति खलगतयोः सविलासगतयोः ४८

उदानी मर्षालंकारानाह स्वभावोक्तिः पदार्थस्य सक्रियस्य क्रियास्य च जातिविशेषतोरम्या हीन  
त्रस्तार्भकादिषु ४० वहीवली वहुलकंति रुचो विचित्रभूर्यत्वचारचित्तचारुदुक्कूललीलाः  
गुंजाफलगुंथितहारलताः सहेलं खलंति खलगतयोः त्रवने प्रावर्योः ४८ अत्र त्रणे त्रघोरणि  
भीसणवअणकरोकुरंगधि उल्लसि अविंसभुअवणविणवेसेदुसमुहो ए सो ४८ उपमानेन सा

दृश्यमुपमेयस्य यत्र सा प्रत्यया व्ययतुल्यार्थसमासे रूपमा मता ५०  
अपत्रसेतात्पुदाहरणं सक्रियोदाहरणमाह अत्र त्रैति अत्र त्रैति हे कुरंगहि हे सीत्रे एष दशमबोरा वणः किं भू  
तः अत्र त्रैनेत्रे एषा भीषणवदनसमूहः ५१ किं भूतः उल्लसितविप्रातिभुजनिवेशः ४८ अथोपमाया  
लक्षणमाह उपमानेनेति यत्र उपमेयस्य वर्णवस्तुनः उपमाने दृष्टान्तेन सह सादृश्यस्यात् सा उपमा  
मता कैः कृत्वा अत्ययैर्वदादिभिः अत्ययैरिवादिभिः तुल्यार्थैरनु  
करोतीत्यादिभिः तात्पर्यैर्वदुदादिभिः ५० ॥ १० ॥







ॐ पादेनामन्योपमालंकारः वेदेवति ये देवेति हे देवये पुरुषा भवत्यादविबुभवतः पादौ आश्रिताः ते पुरु  
 षास्ते इव अद्भुता अपूर्वमते अत्र पादयोः पादयोरेवोपमानते यो पुरुषाणां तेषामेवोपमानमत्र श्यम  
 नन्योपमा ५५ उपरोपचरोपमालंकारः आलोकनमिति आलोकनमिति हे देव यासां सद्गुणस्य एतां च नाना  
 णां अस्मत्तत्त्वस्य सत्त्वालेकनेन शैवेव च नमाभावात् निगूढनमालिगने च स्मरन सनत्वेन शैवेन मेतासां स  
 द्गुणां अंगवृत्तिकैः मलामंत्राणामसंरुधिरामेधस्यान्वेषणैरेव चित्तन निराकुलोति किं न सुखी भवति उ  
 त्पममेवेदेव भवतः पादौ भवत्यादविवाश्रिता तेलभंते इत्तां भव्याः श्रियं त इव शाश्वतीम् यातां समुच्चयान्

ये देव भवतः पादौ भवत्यादविवाश्रिताः तेलभंते इत्तां भव्याः श्रियं त इव शाश्वतीम् ५५ आलोकने  
 च वचने च निगूढने च यासां स्मरन्मत्तवत्सरसंशतत्त्व तासां किमंगविशिता स्वपुरीषया  
 उगात्रं विचिंत्य सद्गुणान निराकुलोति ५६ कलेव चंद्रस्य कलंकसक्ता सक्तावलीवैकगुण  
 प्रसन्नजगत्प्रपस्यामिमते दधाना जनेन शरीकल्पते तेव मूर्तिः ५७ विभिन्नलिङ्गवचनानां तद्

नाधिकं च तानि बध्नुंति बुधाः क्वपि लिङ्गमेवं च मेति रे ५८

उपमेयसमुच्चयोपमा ५६ उपमानप्रचरोपमालंकारः सादृक्त्वेनेति कलेवेति जैनेन शरीरमूर्तिर्वर्तते विभ  
 ताकलंकसक्ता कलंकेन रीता केव चंद्रस्य कला इव संपूर्णं चंद्रमतिकलंकोने कस्या कलाया पुनः किं उरुभि  
 र्गुणैः प्रसन्ना आश्रिता केव सक्तावलीव सांशुशांगो नैदवर केन प्रपन्ना श्रेया भवति पुनः किं भूतानां  
 वयस्यैव हि जेदं धर्तुं केव कल्पते तेव कल्याणवत्यपि हि जेदं धर्तुं अत्र एकस्या मूर्तिरेव केपमायोगसु उपमानस  
 मुच्चयोपमा उपमेयमालोपमेय ५७ उपयोपमालंकारः दृष्टान्त्यादविभिन्नमिति उपमाद्वयानां हवधा विदुः सत्ता  
 उपमासु ५८ गत ५९ क्व लिङ्गवचनानां मतिवपन्नं तद्देवतामनादिकं च नानावधुतिकं चिच्च बुधा लिङ्गमेवं

५८  
 ५९  
 ६०



ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२ ॥

20



मियो

अथ एतत्तममध्यमयुग्मे यो यमया लिंगं भेदमानु उतुत्तममध्यममसोपमायां लिङ्गं भेदं दर्शयति निजजीवितेश्चेति स  
नेन उवदशोपासनासमाप्तं तेन नपुंसकस्य लिंगे अत्र स्त्री नपुंसकस्य लिंगयोर्भेदस्य सममिति रोभूतत्वात् नरोप  
रोजदराः स्त्रियः नपुंसकभेदे भूतात्तरसंनिजभर्ता कुरजोगैः नखोगैः कृताः सतपंतयोपासातास्तथा उतुत्तमोप  
यो सो स्मरः कुर्यते नपुंसकतोपाचारगणस्तत्प्रवर्णनं कुराउवदशमप्युपकेलिगभेदं दर्शयति हस्ताग्रतिहः  
अत्रो कदलीसु लिंगे बुद्धिगस्त्री लिंगयोर्भेदस्य सममिति रोभूतत्वात् नरोपः काचित्स्त्री तत्र वरुणाया  
कुपिता भवतीति कदली गेव तरदमुसमूहः सिये च किं भूतापत एव हस्ताग्रविन्यस्तकयोले देशा हस्ताग्रविन्य  
निजजीवितेश्चेति करजागकततपंतपुः अमभेरे तरने कुपितस्मर प्रदितवाणगणबुणज कुराउवस  
रोजदराः दृष्टताग्रविन्यस्तकपोले देशा मिलितं कणकुंडलश्रीः सिये च नेत्रावदमुवरे होः कदली  
काचिदंशनायाधुवद्वीरेषसावेकोयदुबंशोऽदुतो भवत किं केतव्यादलानि स्युः स्वरभिरापरिवृत्ता  
नकिं पदं पत्रतदृषादप्योरे भिदा भवेत समस्तं वा समस्तं वा खंडं वा खंडं मेव च दृष्ट  
वा  
सोदतः कपोलदेशोपयासा अतावमिषः परमित्त्रदेकी भवति कणकुंडलयोः श्रीः शोभायस्या साधु अथ प्रति  
वरुपमायां लिङ्गं भेदं नपुंसकभेदं दर्शयति वद्वीरे पीति अतो पकः श्रीनेमिर्वद्वंशोऽदुतोऽजनि परमो ज्ञो  
जातः भूतः किं भूते यदवशे वद्वीरे पि वद्वो वीराः मराः कृष्णादृषायस्मिन् दृष्टांतः केतव्या  
नारिवलायापि दलानि समस्तापि पत्राणि किं सरभीरी स्युः अपितु अस्यान्येव कानि दिवंति अत्रैव  
शस्य केतव्या उपासना नरोपासा नपुंसकभेदे अत्रो कदली गेव तरदमुसमूहः सिये च किं भूतापत एव हस्ताग्रविन्यस्तकयोले देशा हस्ताग्रविन्य  
अनि नपुंसकभेदे अत्रो कदली गेव तरदमुसमूहः सिये च किं भूतापत एव हस्ताग्रविन्यस्तकयोले देशा हस्ताग्रविन्य  
अथ एतत्तममध्यमयुग्मे यो यमया लिंगं भेदमानु उतुत्तममध्यममसोपमायां लिङ्गं भेदं दर्शयति निजजीवितेश्चेति स

अथ एतत्तममध्यमयुग्मे यो यमया लिंगं भेदमानु उतुत्तममध्यममसोपमायां लिङ्गं भेदं दर्शयति निजजीवितेश्चेति स



येत्प्रोति सांस्सुतोयथा ७३

कशाल







विश्वकर्मदेवता भवसागरमत्तस्य पाण्डुरदृष्टं कृतं नृपतपः सूर्योतिर्वाकिमेव प्रतिपत्तलक्ष्मः किंकेरीपाशः अ  
पवप्रतापानलधूमः ८० अपतिश्रुयाता राहुरिति ३३ः स एष इति स एष यदि ३३ः स्यात्तु तदा ह्यसहस्रं किं अपि  
स्युः स्यात्तु तदा चतुर्भुजकयेमः शोभनः श्रीगणेशः श्रीचक्रादेव नृपसुतः श्रीजयसिंहवर्तते किं तदुपलक्ष्यं चिह्नं न द  
हस्यं न स्यात्पस्युर्जधते उद्धर उद्धर स म चेतः कुक्करोपेत सतया ८० अत्र दृष्टा तले त ए माह अत्र नृपति यत्र स्व  
नरपस्य दृष्टा तथैव सतपोऽपि यथा तुल्यत्वात्वापनेन तदृष्टा तल्लकारमाहः यत्र क्रियायास्ततदर्थयोः स्वाधीनदर्थयोश्च  
यत्वापनेन क्रियते अन्वयः परस्परं यद्यप्यगुणसंबन्धः तस्यैवापनेनैकपदे विधीयते तं ८२ अथोदाहरणमाह पतितानामि  
किंकेरीपाशः प्रतिपत्तलक्ष्मः किंकाप्रतापानलधूमः एषः दृष्टा भवसागरात्तं ह्यपाणमेवं कवीनां मतयः स्यु  
रिति ३३ः स एष यदि किं न स ह्यसमत्तां लक्ष्मीपतिर्यदि कपनेन चतुर्भुजोऽसौ स्यात्तदनु जधते उद्धरताम्  
च ३ः श्रीकर्णदेव नृपसुतः नृपराणां ८१ अन्वयः यत्वापनेन यत्र क्रियायास्ततदर्थयोः तदृष्टा तमिति उदाहरणमाह  
रं मनीषिणः ८२ पतितानां ससर्गं जज्ञति दूरेण निर्मला गुणितः इति कथयन् नरतीनां हारः परिहरति कुच  
पुगं ८३ केन चिद्यत्र धर्मेण ह्ययोः ससिद्धस्य योः भवत्येकतरां धर्मकथतिरेकः स उच्यते ८४ अस्तस्यै  
हृषगुणजयसिंहदेवपृथ्वीपतेर्भगपतेऽसमानभावः कित्वेकतः प्रतिभटाः समरे विरुध्य सद्यो विभ्रंति वनम  
नेतरेतरतीनां बहुत्वोपां कुचपुगं इति कथयन् परिहरति इतीति निर्मला गुणितः पतितानां मन्मां भूषातां ससर्गं  
दूरेण च सति हरोपि निर्मलेः गुणीदवरकसहितः नरतीनां कुचोपतितो गलितो अत्र प्रथमपादद्वये मुखार्थः सारो दृष्टातः ८३  
अथ विरिरेकलक्ष्माह केन चिदिति यत्र ह्ययोर्वत्सुनोः केन चिद्वेनैव हृषत्वादिना धर्मेण निष्पन्नसमभावयोरेकत  
पद्वयोर्मध्ये एकस्यैवाप्याधिकता भवति सद्य विरेक उच्यते ८४ अथोदाहरणं अस्तस्य इति जयसिंहदेवपृथ्वी  
पतेऽपुनर्भगपतेः सिंहस्यैव हृषगुणानामानभौ सस्य स्य भवतु इति सत्तारावस्वरं हे आद्यक्यमाह कि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥







२३

सर्वत्र (२६)

अथार्थांतरन्यासः लक्षणम् उक्तमिदं अर्थमिति उक्तं पूर्वपक्षे निरूपितं स्यात् अर्थान्तरन्यासः कथ्यते किं भू  
 तेषां अर्थान्तरन्यासः एवं सर्वत्र दृश्यते इति व्याप्तिस्तत्पूर्वकः साक्षात्कारकः स्मिन् अर्थसहितः अन्योऽस्मिन् अर्थेऽपि  
 होदहर्माण्यमिति वधनास्तीति मधुमे मधुसूयपानान्नं अन्तर्गतं लक्षणं नानां रक्तं वधुविक्रमं तानामेतां अस्मिन् अर्थे वधुविक्रमोऽपि  
 स्वतन्त्रः कतिपयैवातन्त्रितया तेषां पुनः गिरिवाणीनां प्रचारः च परः प्रचारो वधुविक्रमं दृश्यते इति समात्कारात् सूरानुभावोऽपि  
 सूरस्य सूरिणां अनुभावोऽपि वधुविक्रमः अथ च देवानुभावो देवभावः अथ मधुपानपात्राणां रक्तं तस्मिन् तस्य उक्तं स्यात् इति  
 यं स्थापनार्थं पुनर्न्यासः सूरानुभावः इति श्रुतिं अस्मिन् चिन्तनीयः परादेवामदिरवातयकेनामिदं दृश्यं मधुपानां च  
 उक्तमिदं अर्थमन्यासोऽपि पुरःसरः कथ्यते अर्थान्तरन्यासः स्मिन् अर्थे स्मिन् अर्थे सदिधा रशोऽपि लक्षणं मन्त्रां म  
 सितां भूमां गिरां प्रचारस्तत्परप्रकारः वधुवपानात् सधुनो वधुना मन्त्रितनीयो हिसूरानुभावः अथ  
 डादंडैः कथिताः कुजराणां पुष्पोत्सर्गम्यादपाश्चात्तुः सङ्घाकाराः विप्रयद्वंतितावत्तांतायावेत्ता  
 तैर्वीतशंकम् उच्यते इति मधुसूयपानपात्राणां रक्तं तस्मिन् तस्य उक्तं स्यात् इति  
 मधुकरमाकुलशोकं विचरकरीरदुःखस्य सुमेधुनतुदिनपातदलितकथं हिसामात्यतीमिन्नति  
 विनाकारात् सद्रव्यत्रकायस्य दर्शनं नैसर्गिकगुणोत्कर्षभावनात्साविभावना ७ त्रयोदशतन्त्रं उक्तं किं जा  
 येत तत्र चिन्तनीयो हिसूरानुभावः इत्यर्थान्तरन्यासे न रक्तं तस्य इति अथ स्मिन् अर्थे दाहरणम् अथ दृश्यते इति पादपाः कुजराणां अ  
 डादंडैः कथिताः सतः चाहयथाभवति तथा पुष्पोत्सर्गचक्रः अथान्यमर्थं न्यस्यति उच्यते ७ त्रयोदशतन्त्रं उक्तं किं जा  
 तया यावदजातानुभवति तावत् सङ्घाकारः अन्तः किंचित्किंचिदप्युच्यते अविदुर्न ददति ७ अथ समाप्तोक्तिस्तत्राणामासुच्य  
 तदुक्तिपुत्रवत्तदुत्सवस्तुः प्रतीतिजननं नृमश्रुत्सदादनसमर्थसधुमे सद्राज्यं दत्तं च तेऽप्यसमाप्तोक्तिर्भवति  
 नानातरन्यासः कथ्यते ७ भूमरं मत्पेव अथोदाहरणं मधुकर इति कस्मिंश्चिन्मनः प्रियायां मत्तयां सत्तालोके कुर्वति सत्तिस

सर्वत्र (२६)  
 विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्  
 विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्  
 विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्



१ अतस्तत्र प्रियदेव न कथं मिलेत्तीत्युक्तं भवति ॥ इदं अथ विभावना लक्षणमाह विभावनाकारणेति पञ्चकारणसंज्ञां विभावना  
कारणं सप्तदशानि भवन्ति विभावना उच्यते कुतः ॥ सती कस्य स्वभाविकस्य नृणां स्वभावनात् प्रकृतं नाना ॥ अथादाहरण  
मञ्जुनाथपदेन जिनेश्वरा केयुस्मान् पानुराह तु किं भूताः ॥ अध्ययनं विना विद्योः न विद्यते अध्ययनं भूतं न विद्यते न च य  
ना अनध्ययनाश्रये विद्युः सञ्जति स मास एव मरे पितृ अध्ययनं कारणं विदं ज्ञेयं अन्ये जना अध्ययनेन विदं सो भवति  
जिनेश्वरास्तु विनापि विद्युः पुत्रस्यैपि लोकाद्व्योणपरमेश्वर्यभाजो भवन्ति जिनेश्वरास्तु किंचिन्नामपि परमेश्वराः ॥ अ  
नलंकारैः सभगं भवन्ति जिनेश्वरास्तु विनापि सभगाः परमेश्वराभाटवाः स्वाभाविकं ज्ञानं तीर्थं कलमपरमोत्कृष्टं रूपं

अनध्ययनविदं सो निर्दुपरमेश्वराः अनलंकारसभगापांतयुस्मान् जिनेश्वराः ॥ ८८ ॥ आदिमध्यांतव  
त्येकपदार्थेनार्थसंगतिः वाक्यस्य यत्र जायेत जदुक्तं दीर्घं यथा ॥ ८९ ॥ जुगुस्तव दिवि स्वामि न गंधर्वाः पाव  
नेयशाः किन्नराश्च कुलादीणां कंदरेषु मरुर्मुहुः ॥ ९० ॥ विभावने तमि श्राणि घोतंते दिवितारकाः विभां  
निकुमुदश्रेणः शोभंते निशि दीपकाः ॥ ९१ ॥ वस्तुनो वक्तुं मुत्कर्षमसंभावं पदुच्यते वदंति शपाख्यं तनलंकारं बु  
धायथा ॥ ९२ ॥ तद्वदितरितरुणि श्रुतितानलेन संसर्धितोर्मिषु मरुदो धुदिति श्रां तलुट्ठितिरपरस्परं गतं

शायपुत्रतात् ॥ ८८ ॥ अथ दीपकलक्षणमाह अदिमध्यांतंति पत्रादिवर्तिनामध्वर्तिना अनवर्तिना वा एकपदार्थेन वाक्य  
मार्थसंगतिर्जायते तदीपकम् ॥ ८९ ॥ अथादाहरणं जगुस्तवेति हे स्वाति तस्माज्जगंधर्वास्तव पावनं पवित्रीकरणं दभं यशाः  
दिवि देवो के जगुण्यति सच पुनः किश्वराः कुलाचलानां कंदरेषु मरुर्वांसु मरुर्ध्वेण तव पावनं यशाः जगुः अत्र जगुर्  
नेति यथा ॥ ९० ॥ आदावति अभयोरणि सं ॥ ९१ ॥ अतो दापकं एवं मध्यं के पापयोतं ॥ ९२ ॥ देवं वध्येते ॥ ९३ ॥ अथ च श्रुतिपापो  
नेति को दाहरां ददीपति विराजत इति ॥ ९४ ॥ अतो दापकं एवं मध्यं के पापयोतं ॥ ९५ ॥ देवं वध्येते ॥ ९६ ॥ अथ च श्रुतिपापो

विभावना उच्यते कुतः ॥ सती कस्य स्वभाविकस्य नृणां स्वभावनात् प्रकृतं नाना ॥ अथादाहरण  
मञ्जुनाथपदेन जिनेश्वरा केयुस्मान् पानुराह तु किं भूताः ॥ अध्ययनं विना विद्योः न विद्यते अध्ययनं भूतं न विद्यते न च य  
ना अनध्ययनाश्रये विद्युः सञ्जति स मास एव मरे पितृ अध्ययनं कारणं विदं ज्ञेयं अन्ये जना अध्ययनेन विदं सो भवति  
जिनेश्वरास्तु विनापि विद्युः पुत्रस्यैपि लोकाद्व्योणपरमेश्वर्यभाजो भवन्ति जिनेश्वरास्तु किंचिन्नामपि परमेश्वराः ॥ अ  
नलंकारैः सभगं भवन्ति जिनेश्वरास्तु विनापि सभगाः परमेश्वराभाटवाः स्वाभाविकं ज्ञानं तीर्थं कलमपरमोत्कृष्टं रूपं



वाग्म.  
२४

२१

अथ ति शय लक्षणं वलनं इति वस्तुने वापि पदार्थस्य उत्कर्षवत्त्वं अधिगमस्य दधितुं पदसंभवाच्च अनेन मति  
 शयात्पतनकारं बुधावदिति ॥ अथोदहरणं वदति हेति शया मते दधिषु महा समुद्रेषु मुरीषो विद्येति निद्राश्रमा  
 निगद्यति निद्राभंगो भवतीत्यर्थः तत्वा अतस्तत्समये पेलुवंतो गिरयः पर्वतास्तेषां यः परस्परश्रवणः शिखरास्फालनं  
 नेन यो यौ श्चाश्रवाः शय्यास्तैः तत्वा किंमहो दधिषु दग्निता त्वया दग्निता विदग्नितास्त्वदग्निना लेबते अथ श्रुतेषां पारम  
 त्वरापलासां श्रुतिज्ञानत्वेन निश्रुतिज्ञानवापुना संसर्गिणा वर्द्धिता बुद्धिर्भूयः ततो लाघवतया तेषु श्रुतस्य सितान्तैः समुद्रतोभो  
 वसंभवंति कुतस्तदन्तर्गतं यवंत परंपरा शिखर परस्परस्फालनं कुतश्च विद्येति निद्राभंगः परं रातः प्रतापधिर्भूय वर्द्धयितुं मे  
 वसुक्ते १३ एकदंडा निति पर्वते राकंदडा मेकंदडो परे स्थितानि सप्त संख्या निश्रुतिज्ञानात्पत्राणि तिपक्व गतानि सुभवं  
 तितदा शिवायार्थनायस्य ह्युमस्तु के फलि सप्त उपमायते न उपमानं प्राप्नोति किं भूतः फलि सप्त फल यस्य स्यात्प्राप्य  
 एकदंडानि सप्तसूर्यदि श्रुत्या यर्वनेत दोषमीयते पार्श्वसिद्धिस्तत्र फलः फली १४ यै प्रोत्पादयुतः किंचिद्  
 र्थकः प्रकाश्यते तद्योग्यता युक्तिरत्रौ हेतु रक्तौ बुधैर्यथा १५ जुबलात न ३ न ज्ञातत्रा विरहेण कुण्डनो हस्तके  
 दभ्यंतरलिप्रमहर सरं बालि आगि १६

अथ स्पष्टेव तेन सह उपमाने संभवति श्यामवर्णत्वात् फलिनश्च एकदंडेन सहोपमानं संभवति सप्तफलानां सप्तश्रेः सहोप  
 मायैव तेन एकदंडो हतानि सप्त श्रुतिज्ञानं संभवंत्येव अतः श्रुत्या र्थनायस्य सप्त फलानां नुपमाना निश्रुति शयः प्रोक्त इति  
 १७ अथ हेतुलक्षणमाह यत्रेति कर्तुः पुरुषस्य किंचिदर्थमुत्पादयतो यत्र तद्योग्यता युक्तिः तदेतद्योग्यस्यादिति विशेषणैः कत्वा  
 एकप्रपत्तेरुधेः तत्तेतरलेकारः ३ तैः कथितः १५ अथोदहरणं वदति बालके गीते करोति गीतं विदधाति कोटशिवो  
 कीयावनसमर्थात् न ज्ञाते तु र्भित विशेषणमाह पुनः किं भूतनायस्य विरहेण तत्रास्मान्मिनो विद्यो गे नद्विषिता किं भूतं  
 ज्ञातं केवाभ्यां नरे योलितः करणत्वेन आलपितो मधुरो स्वरो यत्र तत्केवाभ्यां एवं विधं गीतं १६

२४







का०३५

परिवर्तनमर्थेन षट्दृश्यसदृशेन वा जायते र्थस्य यत्रासौ परवर्तिमिन्नापद्या ११२ अंतर्गत कालकणामणिनां  
प्रभाभिरुद्भासितरूपमर्तः स्फुरत्प्रदीपानि गृहाणि मृत्पात्राणि गृहासंश्लेषेण बद्धा निवर्गः ११३ दत्त्वा प्रहारं हि पु  
नार्थि वार्जान् ग्राहयः संघतिर्जीविन व्यसं गारमं गीबदंगनाना माहापदः खानिददौ सताम्पः ११४ यत्रोक्त  
नापदार्थिनां संवध्यते क्रमेण हि योग्यार्थविवर्धैः सम्यक्तयथा संख्यमुच्यते ११५ मद्रुमजलतिकाभ्यां शोणमा  
नंदय चरणकमलभासा बाहुणा चाननेन विशकिशलयपप्राग्मात्रलक्ष्मीणि मये विरहविषमिवैराद्वेते

रपरं वरांगहोत्वाडः खानिददौ अत्र प्रहारसदृशः। जीवितं यं न शृंगारमंगीदृशानिदुःखानिनातोऽसदृशपरावर्तिः।  
 ११४ अत्र तत्र प्रहारः गहीनं च जीवितं यं गहीना शृंगारमंगीदृशं च तासां डः खड्गसदृशेनाथेनाथपरावर्तिनातः अ  
 थयथा संख्यं तत्रणमाह पत्रोक्तानामिति यत्रैकप्रोक्तानो निवृत्तानां संवर्धितोऽर्थः प्रनस्तेनेव क्रमेण बध्यंते तद्यथा संख्य  
 भव्यते ॥५ अथोदहरणम् मृदुमृजेति अहमेवं मये विशानिमृणालानि किशलयानि किशलयाः पल्लवाः पयानि च  
 मृत्तानि रत्नानि श्रीणपि निरुहायदिवियोगे संकटे वैरादंगोशरीरेतायंतन्वत्ते विस्तारयंति वैरहेतुर्गीर्भतं विशेषण  
 माह श्रुतलक्ष्मीणीमृदुमृजलति कामं मृणालायां लक्ष्मीणी कर्ता येव शोणिसानं रक्तबंधं ज्वापादकमलकांसाधिके

चातनेन



अथ विषमलक्षणमाह सुजनेति यत्र द्वयोर्विस्तृतोः केनाप्यनौचित्येनायोग्यत्वेन संबंधमसंभाव्यं वदेत्तं विषमं यथा ॥  
 ११७ अथोदाहरणं केदंतं केति उपसर्गो नैव योराजीमतीव्रतगुरुणोद्यतामिमाह हेवसेरदंतेतववपः शरीरं क्व किं भूतं कदली  
 गर्भकोमलं अत्र ते परिग्रहः क्व किं भूतः क्लेशादायो अत्र शरीरस्याति सुकुमारत्वेन अतस्तस्याप्यसंतत्वे शलापित्वेन संबंधो  
 न संभवतीति मावः ॥ १८ अथ सद्विलक्षणमाह स होति यत्र कार्यकारणयोः सह समकालमेव समसन्निः कथ्यते किमर्थं वा होतौः कार  
 णस्य कथनाय कस्य पण्यं राजा देहयोः कार्यकारणयोः सह समजन्म उभयत्रियस्य सनजन्म शक्तिरूपभावस्तज्ज्ञातावत्कथनाय क  
 एव समर्थः समकालमेव कार्यकारणयोः सादयतीति वक्तुमिन्मर्थः सा स होति भवेत् ॥ १८ अथोदाहरणं आद्यतत्रति श्री श्रीमान्

वस्तुनो यत्र संबंधमनीचितेन केनचित् असंभाव्यं वदेत्तमाह विषमं यथा ॥ ११७ अथोदाहरणं केदंतं ववपर्वसे कदली गर्भ  
 कोमलं क्लेशादायोजनमतिशयशलापित्वं परिग्रहः ॥ १८ स होतिः समवयवत्र कार्यकारणयोः सह समसन्निः कथा  
 हेतोर्वक्तुं तज्जन्म शक्तिताम् ॥ १८ अथ सद्विलक्षणमाह स होति यत्र कार्यकारणयोः सह समकालमेव समसन्निः कथ्यते किमर्थं वा होतौः कार  
 णस्य कथनाय कस्य पण्यं राजा देहयोः कार्यकारणयोः सह समजन्म उभयत्रियस्य सनजन्म शक्तिरूपभावस्तज्ज्ञातावत्कथनाय क  
 एव समर्थः समकालमेव कार्यकारणयोः सादयतीति वक्तुमिन्मर्थः सा स होति भवेत् ॥ १८ अथोदाहरणं आद्यतत्रति श्री श्रीमान्

एता विद्वान् यशसा सह कोदंडं धनुरादत्ते संग्रमिविद्विषां महेमहेनाहंकारेण सह कोदंडं नमयति विद्विषां श्रिया सह  
 कोदंडं कर्षति अत्र वैरीणामशो गुरुणं कार्यं स्वधनुश्च गुरुणं कारणं यतो धनुश्च गृहीत्वा निजितेषु वैरिषु यशः  
 स्वमिना गच्छति वैरीणामहंकारनामनं च कारणं एवं विद्विषां श्रिया कर्षणं कार्यं कोदंडाकर्षणं च कारणं अ  
 चराजः पौरुषाधिक्यवर्त्मना य वदितिकारणेन कार्यकारणयोः सहभाव उक्तः ॥ १२ अथ विरोधलक्षणमाह आया  
 त्रयाको आपातयत्नमात्रे ड्यारणकाले आरंभकाले विरुद्धं नातिपरं स्वतो न परमार्थतः किं भूतं विरुद्धं त्वं श

वस्तुनो यत्र संबंधमनीचितेन केनचित् असंभाव्यं वदेत्तमाह विषमं यथा ॥ ११७ अथोदाहरणं केदंतं ववपर्वसे कदली गर्भ



वा. गम्.  
गम्.

[illegible]

दर्शनादिभवेन सुवर्माणपिरोकोरान्वयमुवापि च धीवरेण प्रत्यर्थिषु प्रतिरासवलितेष्टुतेन संज्ञामवाप  
युयुधेनरेव त्रिभुः १२ येनोक्तं सिंहसनमभिभूय चिरं सि विनतानि दिप्रायुधशरंतिः कीर्तयतादिगंतैष्टु  
यत्राद्यंतरमुक्ते संभवत्पुनस्तान् प्रस्तुतार्थस्य संज्ञेको बुधैरवसरोपया १२४ स एव त्रिप्रयावदः स्वधेनमवि  
त्रमः येन नक्तं चरः तेषि प्रद्वैवैरको जितः १२५ प्रतिद्विगीता सा रास एसा रंतस्तमः विद्विर्गतेयया शक्तिस्तमः

वेनाकृतमिति येन यथासिंहानसाक्रांतं वैरिरासांमलकानि विनता निविनजीकृतानि यत्किंलक्ष्यते तत्र सति अथवा न्यदार्जे  
ममप्रजिह्वैमित्थयिकतोविरोधः भासः तथा येन रासाप्रथिसंग्रामेशरपंक्तिः श्रेणिः क्षिप्तादिगतेषु कीर्तिकातागतायत्रलि  
ष्यतेतदूरेवाति सत्रवनतथा १२२ अथावसरलक्षणमाह यत्रार्थानरमिति यत्र प्रस्तुतार्थस्य कतर्थस्योक्तं च प्रसिद्धं अर्थो  
तत्तत्तत्तत्संभतिरुत्तुधैरवसरैः लंकारः श्लोकः १२४ अथोदहरणम् स एष इति स एष राजा वर्तते अर्थोजयसिंहदेवः कीदृशो  
राजनिश्चयानंदः निश्चयमसावदिकुवेनामंदरावहर्षशरषस्पनक्रियेयराज्यादिप्रयवविज्ञातः पुनः किं भूतः स्वश्रुतं न तं त्वाधी  
मतो वैक्रतोवलं यस्पस उपलक्षणमाह येनानेन रासाशोपनिवप्रसिद्धोपि वर्वरोजामनं च योरासस एषो राजा पुद्गे संग्रामेजितं

रामिकुमार

पराभर्तः अत्रजपसि रुदेवोष्णीदेवमसिद्धस  
पलनने नः पापते इत्यमसो यम् १२५



नित्यं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा  
लंकारकृते सारं तन्माह पत्रमिति तावति यत्र निर्विषासा सामान्यवस्तुनः पृथक्कृता स्यात्प्रधानादस्तुनः सारं निर्विषासा

संसारमानुष्यसारं मानुष्यकेपि कैलीन्यम् कैलीन्ये धर्मित्वं धर्मं प्रोवापि सदयत्नम् १२० इत्येते वीभनैर्वा संवत्सरे  
कमेव हि अनेकमर्थं यवासौ श्लेष इत्युच्यते यथा १२१ आनंदमुज्जासयतः समंतात् करैः संतोष करैः प्रजानामप्यसौ  
दये लोभमवाप्य राजो जगद्गुरु वेलां किल सिंधुनाथः १२२ कुर्वन् कुवलयोऽस्मात्संसारं मोक्षं श्रियं हरनरे जेन जपि  
पश्चित्ते निशाते कति सत्तया १३ एकत्र यत्र वस्तुनामनेकेषां निबन्धनम् अस्य कृष्णपक्षे चानां तं वदंति सप्त

कृत्वा करैर्दंडैः किं विशिष्टैः संताप करैः संतापदः खं कुर्वतीति संताप करानवतनापकरा असंतापकराः पदोऽसंताप करैः क  
रैः करैः प्रजानामानंदमुक्ता संतोष राजो निशात् करस्योदये लोभमवाप्य सिंधुनाथः सप्त कुवलयं मर्षादा ज  
गद्गुरु प्रजानामोपायः किरतोऽस्य भयस्य दंडस्य चामलिष्ठे दादिकां मर्षादां वसिंधुदेशाधियः समुद्रश्चेति कस्यो नाम भूरा  
द्विषत्वेन च योऽस्य समनेकां प्रवक्ति १२२ अश्वमिनैः पदैः श्लेषोदाहरणं कुर्वन्निति यो राजापि निशातेन पुरेकां  
यथा कृत्यारं माजकिं विशिष्टं कुवलयस्य कुवलयस्य १२३ संकुर्वन् नरं मया प्रधानं भोजराजस्य श्रियलक्ष्मो  
र्योऽन्योऽपि राजा यद्रमाः स निशातेन भोजराजस्य सत्तमं लवनराजं तं किं वेष्टुं श्रुमाः कुवलयस्य कुमुदसोऽस्मात्



